

XADONIA

ROČNÍK 7 / ČÍSLO 2 / SRPEN 2008

VYSOKÁ ŠKOLA
FINANČNÍ
A SPRÁVNÍ

www.vsfs.cz

Garden
Party 2008

Panel
Fúze a akvizice

Setkání
absolventů

Návštěva slovinského
velvyslance v Mostě

pomáháme regionu

- podporujeme nemocnici v Mostě a Litvínově, dětský domov a hospic v Mostě, vysoké školy...
- regionu jsme už věnovali 330 milionů korun

www.spoluziti.cz

www.mus.cz

Hnědé uhlí - zdroj tepla a elektřiny

Vážení a milí čtenáři Xadonie,

léto je pro každou vysokou školu čas zdánlivě ospalý a pomalu plynoucí. Bez studentů působí smutně, bez života, skoro netečně. Chyba lávky! Právě v létě se připravují malé revoluce a doladují velké změny. A malou revolucí si projde i Xadonie. Všimne si ji ovšem pouze oko pozorného čtenáře. Změna se totiž odehrává pod čarou, a to doslova. Přišel čas rozloučit se s citáty. Použili jsme jich už příliš, mnoha byly trnem v oku a čím dál složitější bylo najít originální a přitom nekontroverzní témata. Jenže se okamžitě nabídl otázka, co dál? Úplně citáty zrušit? To by přeci jenom byla škoda, najde se totiž i dost čtenářů, kteří se na tenhle specifický útvar v našem časopise těší. Dokonce jsem zaslechla, že existuje již nová sportovně – logická disciplína: nalézat souvislosti mezi citátem pod čarou a článkem, který je nad ním. Párkrát mělo podobné pátrání doslova podobu bouře a z nevinných citátů se stala tragédie. Pravda, někteří nad tím mávali rukama a odmítavě tvrdili, že se kolem citátů dělá mnoho povyku pro nic. Chtěla jsem se sice nejprve svých čtenářů ptát, jak se vám líbí? Ale potom, marná lásky snaha, jsem si uvědomila, že by se z tragédie mohla stát rychle komedie. Navíc taková komedie plná omylů by mohla skončit až u hesla oko za oko. A o to rozhodně nestojím. Zdá se vám, že má předchozí slova jsou něčím zvláštní? Potom jste nejenom vnímavými čtenáři, ale zjevně i cititeli Thálie, múzy dramatického umění. Při pečlivém hledání byste našli názvy šesti her pana Williama Shakespeara. A co tu z ničehož nic dělá pan Shakespeare? Sám pro mě sehrál roli múzy. Právě při sledování dramatu Bouře, v inspirujících prostorách Nejvyššího purkrabství Pražského hradu, při pletkách otroka Kalibana v podání okouzlujícího Jana Třísky ke mě sestoupil spásný nápad. Letní vydání našeho oblíbeného časopisu budou zdobit Shakespeareovy Sonety. Ale nebojte se, není to žádná „těžká“ poezie stravitelná jenom pro ostřílené intelektuály. Zjistíte, že pan Shakespeare psal své sonety ze života s puncem vlastního prožitku a že se v nich dá najít mnoho pravdivého a trefného i po mnoha stoletích. Doufám, že se vám budou líbit i bez ptaní a že si třeba knížku jeho Sonetů vezmete k ruce a zkusíte zapátrat, ze kterých Sonetů jsem čerpala. Pro ty z vás, kteří tak skutečně učiní, ještě uvedu, že kromě jednoho jsem všechny citovala z překladu Jarmily Urbánkové vydaného v roce 1997 nakladatelstvím Arca. A ten jeden? Ten uvádí překrásnou sbírku poezie Deštník z Piccadilly jednoho skvělého českého básníka. Jediného Čecha, který kdy získal Nobelovu cenu za literaturu. Už víte, či verše vám představím příště? Ano, můžete se těšit na Jaroslava Seiferta.

Malá časopisecká revoluce je dokonána. Citáty jsou mrtvy, ať žijí sonety! A snad dílo nesmrtelného dramatika unikne onomu zkoumavému rozboru a přesvědčí čtenáře Xadonie, že půvab jeho veršů je nadčasový. A já budu moci spolu s ním ještě naposledy zvolat: Konec vše napraví!

Užijte si plnými hrstmi nadcházejícího babího léta, vklouzněte lehce do svých poprázdňových studijních a pracovních povinností a já se na vás budu těšit opět v listopadu u prvního vydání Xadonie v jubilejním desátém roce Vysoké školy finanční a správní!

Vaše **Magdalena Straková**
šéfredaktorka

TÉMA VYDÁNÍ

- 4** Rendez-vous s Janem Mühlfeitem
aneb rektorka VŠFS na aktuální téma

VĚDA A VÝZKUM

- 6** ACTA VŠFS
7 Cyklus seminářů k teorii redistribučních systémů
8 Význam fúzí a akvizic
v dnešním globalizujícím se světě

ŽIVOT ŠKOLY

- 10** Absolventi podruhé
11 Školní filantropie
13 Může vysokoškolský učitel
v rámci výkonu svého povolání
cestovat do zahraničí?
14 Garden Party
16 EUROPE DIRECT nezahálí
17 Dojmy z pracovní stáže v ICC
aneb studenti VŠFS v Německu
a marketing v praxi

STUDENTSKÁ ARÉNA

- 18** Who is who na VŠFS aneb studují na naší škole
20 Pohledy z druhé strany
aneb Studentské postřehy kolem státnic

PERISKOP

- 22** Proč se učit německy
23 Mount Meru
Chůze mezi buvoly a žirafami
24 Mount Kilimanjaro
Výstup na nejvyšší horu Afriky

PARTNER ŠKOLY

- 26** Kladno Energy Businesses
– generální partner VŠFS v Kladně
27 Partneři Vysoké školy finanční a správní

XADONIA

Číslo 2, srpen 2008

Redakční rada:

Hana Ambrožová, Michal Blahout, Bc. Radoslava Černá,
Patrik Doldžev, Zuzana Fajtllová, doc. Ing. Milan Kašík, CSc.,
PhDr. Lenka Ruppertová, Magdalena Straková (šéfredaktorka),
dr. Bohuslava Šenkýřová.

Veškeré informace v tomto občasniku jsou bez záruky. Přebírání materiálů je povoleno s prokazatelným souhlasem autora a redakční rady. Fotografie od autorů příspěvků či z archivu VŠFS, není-li uvedeno jinak. Nepodepsané příspěvky jsou autorizovány redakcí.

E-mailová adresa: xadonia@mail.vsfs.cz

▪ VŠFS ▪ Registrace: MK ČR E 13466 ▪

▪ Design a prepress Eva Říhová ▪ Tisk Helma Roto, spol. s r. o. ▪

William Shakespeare Sonety:

Rendez-vous s Janem Mühlfeitem aneb rektorka VŠFS na aktuální témata

Bohuslava Šenkýřová, rektorka VŠFS, se v polovině dubna stala hostem pořadu Rendez-vous v rámci dopoledního bloku Před polednem na zpravodajském kanále ČT24. V pořadu zazněly zajímavé informace o škole i o mnohých dalších tématech. V pozici hostitele a „redaktora“ byl Jan Mühlfeit, ředitel pro Evropu společnosti Microsoft, který od své první návštěvy Vysoké školy finanční a správní na začátku tohoto roku patří k jejím příznivcům. A protože nic není staršího než včerejší televizní vysílání, rozhodli jsme se inspirovat rozhovor přetisknout.

Ing. J. Mühlfeit s rektorkou školy dr. B. Šenkýřovou

▪ **Nedávno jsem vaši školu navštívil a musím říci, že jsem byl velice mile překvapen kvalitou nejen pedagogů a výuky, ale vůbec atmosférou školy. Můžete vaši školu přiblížit i divákům?**

Tak nejprve mi dovolu, abych Vám upřímně poděkovala nejen za tato milá slova, ale vůbec i za to, že jste mě dnes pozval jako svého hosta. Představím Vám i divákům naši školu jako součást Společenství škol. VŠFS vznikla již téměř před deseti lety a založila ji Bankovní akademie, která na trhu se vzděláním existuje už celých patnáct let. Obě tyto školy tvoří základ Společenství škol. Protože spolupracujeme i se zahraniční univerzitou, stala se součástí společenství i City University of Seattle. Vysoká škola finanční a správní má v současné době téměř pět tisíc studentů, má celou řadu bakalářských oborů a oborů navazujícího magisterského studia, fungujeme v Praze, Mostě a Kladně.

▪ **Když jsem si prohlížel vaši webovou stránku, tak mě zaujalo vaše motto. Tedy, že budete partnerem pro vzdělávání po celý život. Já se domnívám, že ve 21. století půjde zejména o celoživotní vzdělávání, a proto by mě zajímalo, jak na vaši škole pracujete s jednotlivými věkovými skupinami?**

Jednak mě těší, že jste si povšiml našeho poslání, vizi

a sdílených hodnot. Patří to mezi strategické dokumenty školy a jsem ráda, že vás zaujaly. Rozhodně souhlasím s tím, že vzdělávání by nemělo končit jenom tím, že škola vypustí absolventa na trh práce. A proto je v našem hledáčku několik skupin potenciálních zájemců.

Jednak jsou to uchazeči o studium a pro ty jsme teď natočili film o škole. Myslím, že jsme asi jediná škola, která upoutává potenciální studenty romantickým filmem, ve kterém je ujistí, že mohou získat nejenom kvalitní vzdělání, ale někdy i lásku. Škola, která myslí na svoji budoucnost, se musí orientovat na budoucí studenty, které již vychováváme nebo budeme vychovávat na středních a dokonce základních školách.

▪ **Mně se velmi líbí, že děláte marketing škole, a tím vlastně i vzdělávacími procesy.**

Děkuji. Ještě se vrátím k těm třem významným skupinám, na které se zaměřujeme. Další skupinou jsou studenti. Ti na školu přicházejí s určitými očekáváními, která nesmíte úplně zklamat. Takže pro ně budujeme kvalitní zázemí. Myslím, že patříme mezi nejlépe vybavené školy, pokud se týká IT technologií, škola je pokryta wi-fi signálem, máme vynikající studentský klub, moderně vybavené učebny a samozřejmě kvalitní pedagogy. Tady je stále co zlepšovat, a tak k našim prioritám patří zvyšování kvality pedagogického sboru.

Potom se zaměřujeme na absolventy. Absolvent odejde ze školy na trh práce a za nějakou dobu zjistí, že není úplně vybaven tím, co by potřeboval. Tady je velké pole možného dalšího působení. My máme založený klub absolventů (shodou okolností se dneska na naší škole takové setkání absolventů koná), který funguje jako platforma výměny zkušeností a názorů mezi školou a absolventy. Ostatně průzkumy pomocí anket mezi absolventy děláme i v průběhu roku. Zjišťujeme, jak se naši absolventi na trhu pohybují, jak jsou úspěšní, jak hodnotí vzdělání, které na škole získali, co jim chybělo, co potřebují.

▪ **Máte tedy zpětnou vazbu a vy jste mi v této souvislosti dokonce v předsáli říkala, že když něco nefunguje, tak děláte rázně změny, protože vaši studenti si za studium platí.**

Určitě. Jsme přesvědčeni, že naši studenti jsou velmi gramotní. Přibližně dvě třetiny našich studentů jsou lidé z praxe, kteří umí velmi dobře ohodnotit, jaké výkony škola pedagogové učí to, co studenti dále uplatňují, a tedy co vlastně za svoje peníze dostávají. Vznáší různé náměty na zlepšení, někdy také oprávněné stížnosti, a my se všemi těmito podněty zabýváme.

▪ **Vy jste se dotkla jedné zajímavé věci, která se často tady v České republice kritizuje, a to oddělení univer-**

Svět je mi třetou i s celým vesmírem, kromě lásky, má růže.

zit a průmyslu. Slycháme, že tato odvětví nespolupracují v potřebné míře. Já osobně se domnívám, že se to hodně mění. Přesto tu jsou jistá úskalí, která znesnadňují propojení nabídky vzdělání a poptávky po něm tak úspěšně, jako třeba ve Finsku, Kanadě, Austrálii.

To je poměrně složitý problém, nedá se na to úplně jednoduše odpovědět. Ani nejsem člověk, který by dával nějaké knížecí rady, ale samozřejmě, že názor na to mám. Myslím, že problémy si uvědomují všichni. Jak strana praxe, řekněme průmysl a další oblasti, které uplatňují absolventy škol, ale uvědomují si to i školy a dokonce i studenti. Snad toto vědomí proniká i na úroveň vlády a ministerstva školství, potažmo k akreditační komisi.

▪ **Nebylo by třeba mít akční plán a začít s tím něco dělat?**

Prosadit změny zejména v oblasti vzdělávání, která je poměrně konzervativní, je velmi složité. Navíc to každý vidí jinak a kdybych měla náš rozhovor malinko nadlehčit, tak řeknu, že vzdělávání a fotbalu rozumí každý. Já třeba vidím problémy na straně průmyslu. Z této strany dlouhou dobu neuměli ani formulovat, jaké absolventy potřebují.

▪ **Tady si dovoluji oponovat, v tuhle chvíli tady máme fórum průmyslu a vysokých škol. Takže diskuze nad těmito otázkami byla započata již před dvěma, třemi lety.**

Začala, ale požadavky, aby byl absolvent úplně aktuálně použitelný na cokoli, jsou nesmyslné a nereálné. Na druhé straně existují i školy, které nerady dělají změny. Říkájí: „Děláme to dobře, nemáme problémy. Dokažte nám, že naši absolventi nejsou kvalitní.“ A to je samozřejmě také problém. Otázkou zůstává, jak to změnit, jak navázat komunikaci. Já si myslím, že změna nemůže nastat proklamativně, po formální stránce. Je možná pouze na úrovni škol. Každá škola potřebuje zpětnou odezvu a neměla by se tak říkajíc „zabetonovat“ na svých pozicích bez chuti ke změně, musí ale dostávat jasné požadavky.

▪ **V předsáli před zahájením pořadu jsme se dotkli ještě jednoho významného aspektu. Vysoké školy by se měly více přibližovat byznysu, měly by se začít chovat tržně. Protože studenti se již pomalu tržně chovat začínají. Půjdou tam, kde dostanou lepší vzdělání, kde bude vzdělání adresné a bude komunikovat jejich silné stránky a talent. V tuto chvíli všechny vysoké školy v podstatě dostávají stejné finanční zdroje, které je nenutí ke konkurenci. Náš vzdělávací systém nepodporuje excelenci. Co si o tom myslíte?**

Trochu Vás opravím, veřejné vysoké školy a univerzity dotace dostávají, ale v ČR existuje čtyřicet šest soukromých vysokých škol a ty mají jen to, co si vydělají. Soukromé vysoké školy jsou nuceny chovat se tržně a chovat se tržně, to není přeci žádná nadávka. Dneska se v souvislosti s diskuzemi nad Bílou knihou o terciárním vzdělávání objevuje celá řada témat, mezi jinými, jaké vysoké školy budeme mít, jak budou řízeny nebo jak budou financovány.

Ing. J. Mühlfeit při návštěvě VŠFS

A právě přes finance je možné významně ovlivnit určité činnosti, určité procesy. Otázkou je, jestli se skutečně najde odvaha k přímým rozhodnutím. Diskutovat se musí, ale někdy je třeba převzít zodpovědnost a rozhodnout.

▪ **Velice často se stává, že studenti nebo uchazeči z méně dobře situovaných rodin po absolvování středního stupně vzdělání odcházejí do práce, ačkoliv mají talent a mohli by se uplatnit i na univerzitách. Na vaší škole se navíc za studium platí. Uvažujete o nějakém stipendijním programu? Protože já se domnívám, že bylo potřeba obrázně odemknout potenciál české společnosti a stipendia jsou jedním z možných prostředků.**

Nejprve k první části Vaší otázky. Může se stát, že si student nesprávně zvolí střední školu a i z toho důvodu třeba potom nepokračuje ve vzdělávání. Jsem proto přesvědčena, že naší povinností je vyhledávat talentované žáky už mnohem dříve než na vysoké škole. Ostatně v rámci našeho Společenství škol připravujeme a zavádíme určitý systém stipendií, který by mohl přispět k „odemknutí“ potenciálu studentů.

Samozřejmě na vysoké škole už máme systém stipendií poměrně rozvinutý. U nás má možnost získat stipendium například student, který přichází studovat z dětského domova nebo z pěstounské rodiny nebo handicapovaný student. Ale podmínkou je talent, musí projít přijímací zkouškou a prokázat, že alespoň papírově má předpoklady školu zvládat, bude-li se snažit. Podobné stipendium již obdrželo několik studentů, já bych ovšem spíše obrátila pozornost na jinou skupinu, kterou chceme podporovat. Tím spíše, že podobné programy nepovažuji za až tak běžné. Mluvím o podpoře opravdových talentů, studentů výjimečně nadaných v oblasti kreativity, projektového řízení, logického nebo matematického myšlení, pro které vzniká cosi jako pracovní nazýváno „predoktorský program“. Už od příchodu studenta na bakalářské studium budeme cíleně vyhledávat talentované studenty, kteří se zapojí do speciálního nadstandardního programu a budou moci studovat zadarmo.

▪ **To je dobrá zpráva pro nás pro všechny. Děkuji za rozhovor.**

Před kosou Času není chráněno nic pranic – jen zaseté semeno.

ACTA VŠFS

Nedávná diskuse o hodnocení výsledků vědeckovýzkumné činnosti v České republice ukázala na nedostatek příležitostí publikovat v impaktovaných ekonomických časopisech domácí provenience a na diskutabilní úroveň některých periodik, pokud jde o plnění nároků na reno-

movaná odborná periodika. Tato situace se stala významným impulzem pro rozhodnutí vedení školy zahájit vlastní publikační činnost v podobě vědeckého časopisu. Rozhodnutí bylo plně v souladu s dlouhodobým záměrem nejen rozvíjet výzkumné aktivity na škole, ale také informovat odbornou veřejnost o výsledcích těchto aktivit a vytvořit prostor pro kvalifikovanou diskuzi. Na podzim roku 2007 proto vyšlo první číslo vědeckého časopisu ACTA VŠFS – Ekonomické studie a analýzy.

Rozšíření počtu vědeckých periodik v oblasti ekonomických studií a analýz je pro pedagogické a výzkumné pracovníky VŠFS nejen příležitostí, ale zejména závazkem nesklouznout po povrchu každodenních praktických problémů, ale pokoušet se o jejich interpretaci a analýzu z pozic poznatků soudobé ekonomické teorie. Na první pohled ambiciózní cíl, avšak z hlediska dlouhodobé koncepce rozvoje školy nevyhnutelný krok vstříc současným požadavkům kladeným na kvalitu terciárního vzdělávání. Nelze vychovávat kvalitní odborníky pro ekonomickou praxi bez odpovídajícího zázemí v oblasti základního a aplikovaného výzkumu a bez relevantní publikační činnosti vysoké odborné úrovně. Skloubení výzkumu

a výukou a vzděláváním úspěšných budoucích ekonomů je v současnosti cílem i státní politiky v této oblasti.

Pochopitelně nejde jenom o rozšíření možností publikací vlastních výzkumníků a pedagogů, ale také o vytvoření okruhu příspěvatelů z jiných akademických a vědeckovýzkumných institucí doma a v zahraničí. Právě snaha vytvořit postupně z časopisu uznávaný titul na domácí půdě i v zahraničí přivedla redakční radu již po prvním vydání k významné inovaci. Většina publikovaných článků začala vycházet, a tohoto trendu se rozhodně budeme držet i nadále, v angličtině. Ostatně již ve složení redakční vědecké rady lze nalézt silné zastoupení zahraničních odborníků. Samozřejmostí je důsledná recenzní politika ve vztahu k jednotlivým příspěvkům podle kritérií Rady pro výzkum a vývoj.

ACTA VŠFS poskytuje publikační zázemí vědeckovýzkumné činnosti VŠFS zaměřené na ekonomické studie a analýzy, kterým je v rámci školy v současném období věnována prioritní pozornost. Od konce roku 2006 zde funguje Centrum pro ekonomické studie a analýzy (CESTA), ve kterém působí v současnosti tři výzkumné týmy. Ty zpracovávají jak témata v rámci grantů Interní grantové agentury VŠFS, tak v rámci grantů GA ČR.

Vznik Interní grantové agentury VŠFS byl dalším počinem vedení školy v návaznosti na záměr podpořit rozvoj jak základního, tak aplikovaného výzkumu. V současnosti je interní grantovou agenturou financováno sedm projektů z oblasti sociální a měnové politiky, finančních trhů, veřejné správy, řízení podniku a účetnictví. Tyto projekty jsou schváleny na jeden rok s výhledem na jejich následné podání do prestižních domácích a zahraničních grantových schémat (např. GA ČR, 7. RP, RFS apod.). Výstupy z těchto projektů budou publikovány v časopisu ACTA VŠFS a lze předpokládat, že otevřou prostor pro inspirativní odbornou diskuzi.

V rámci vědeckovýzkumné činnosti VŠFS je věnována velká pozornost talentovaným mladým ekonomům, samozřejmě i z řad studentů. I proto bylo první číslo našeho vědeckého časopisu v roce 2008 věnováno úspěšným a vítězným statím prvního ročníku Ceny prof. F. Vencovského pro ekonomu do 35 let, soutěže, která vyústila v mezinárodní vědeckou konferenci Nové výzvy pro ekonomii v globalizujícím se světě. V této souvislosti lze jmenovat i nově otevírané stipendium, jakýsi „pregraduální“ program pro mimořádně talentované studenty. Očekáváme, že se v brzké době stane tento program doslova „podhoubím“ neotřelých původních prací ekonomického dorostu, kterým (budou-li splňovat náročná kritéria) rádi věnujeme patřičný prostor i v časopisu ACTA VŠFS.

Na závěr snad jen několik praktických informací: Pokyny pro autory jsou zveřejněny na webové stránce www.vsfs.cz/acta. Tamtéž lze najít i elektronický archiv.

Rizikem podobného počínu, jako je vydávání samostatného recenzovaného vědeckého časopisu, samozřejmě zůstává sklouznout do řad titulů postrádajících mezinárodně uznávané charakteristiky. Současně není vůbec jednoduché vytvořit a rozvíjet činnost uznávaného a respektovaného odborného časopisu. Jen praxe ukáže, jak náročný cíl byl zvolen zahájením vydávání ACT VŠFS a jak významný byl tento krok pro propagaci a další rozvoj tvůrčího vědeckovýzkumného potenciálu školy.

Nelze než si přát, aby náš nový titul zaujal svými příspěvky odbornou i laickou veřejnost a v mezinárodním kontextu rozšířil povědomí o výsledcích českého ekonomického výzkumu a přinášel inspirativní poznatky renomovaných zahraničních odborníků.

Bojka Hamerníková
prorektorka pro kvalitu výuky a výzkum

Cyklus seminářů k teorii redistribučních systémů

„Vědecký výzkum je něco jako hledání cesty na vrchol hory.

Zpočátku je porost tak hustý, že se jím jen stěží prodíráme a hledáme kudy se vydat. Po chvíli bloudění náhle zahlédneme skrz stromy obrys vysokého zasněženého vrcholku čnicího proti obloze. Je to nepopsatelná nádhera.

Začínáme stoupat. Jak postupujeme stále výš a výš, stromy a nízký porost se postupně ztrácejí a jde se stále lépe. Na druhé straně postupně řídne vzduch (problematika je stále abstraktnější), což výstup ztěžuje. Navíc čím výš vylezeme, tím menší je šance, že potkáme někoho, kdo by nám pomohl. Nakonec jsme sami. Každé uklouznutí může vést k vážnému pádu. (Jedna malá chyba ve znaménku může znamenat měsíce bloudění ve slepé uličce.) Když se však dostaneme až na vrchol, výhled je ohromující!“

Těmito větami z knihy Problémy pro třetí tisíciletí profesora Stanfordské univerzity Keitha Devlina bych rád uvedl zprávu o druhém ročníku seminářů k teorii redistribučních systémů. Seminářů se v hojně míře zúčastnili studenti, pedagogové a také jsme byli poctěni návštěvou paní rektorky.

Teorie redistribučních systémů (dále jen TRS) spatřila světlo světa před dvěma lety a nyní vše nasvědčuje tomu, že se jedná o směr teorie her, který je perspektivní. Dle zásad metodologie vědy totiž dobrá teorie vysvětluje něco nového, je v souladu s tím, co v realitě pozorujeme a poskytuje testovatelné předpovědi, což zdá se v případě TRS platí. V průběhu seminářů uskutečněných v uplynulém akademického roce vedoucí výzkumu TRS doc. Radim Valenčík CSc. shrnul vše, co se v TRS dosud podařilo. Všechny semináře byly vedeny velmi zajímavou a také přístupnou formou. To bych rád zdůraznil proto, že znám absolventa jedné školy, který navštěvoval přednášky z teorie her, ale podle vlastních slov si z těchto přednášek neodnesl nic, jelikož neviděl spojnici mezi rovnicemi na tabuli a ekonomickou, nebo vůbec životní realitou. Ale Albert Einstein řekl: „Každá teorie kterou nelze přeložit do srozumitelného jazyka tak, aby jí rozuměla i hospodyně v domácnosti, patří do kamení!“. Pak samozřejmě vyvstává

otázka, co je chybou teorie samé a co je chybou jejich interpretů.

Na závěr každého ze seminářů byly účastníkům tradičně předloženy otázky, jakožto látka k zamyšlení a případně výzva k řešení. Doc. Radim Valenčík CSc. na přednáškách mikroekonomie říká: „Kreslit grafy a přijít na to jak fungují je mnohem zajímavější než luštit křížovky“. Podobný příměr by se dal pro teorii her použít také, ale řekněme si na rovinu – tyto obory nikdy nebudou mít tolik fanoušků jako třeba sudoku. Avšak křížovky ani sudoku nemají podstatnou náležitost, která činí z poznání to pravé dobrodružství, nemají totiž pointu. Řešitel sice doplní poslední číslo, nebo písmeno do tajenky, ale nic podstatného o fungování světa ve kterém žijeme se nedoví. Proto doufáme, že se najdou z našich řad další zájemci, kteří se do seminářů k TRS aktivně zapojí. Poznání se totiž nerozšiřuje jen převratnými objevy, ale také skládáním střípků do mozaiky a často stačí dobrý nápad. Takovým dobrým nápadem může být třeba i formulování netradiční otázky.

Semináře se konaly téměř každé pondělí a každý seminář byl tematicky zaměřen. Například nositel Nobelovy ceny za ekonomii John Forbes Nash tuto cenu získal za přínos k teorii her, kterým je především tzv. Nashova rovnováha. Jeho život se stal předlohou ke slavnému filmu „Čistá duše“, kde Johna Nashe výborně zahrál Russell Crowe. V tomto filmu je

však jen letmo zmíněno v čem spočívá hlavní Nashův přínos. Kdo si termín „Nashova rovnováha“ zadá do internetového vyhledávače a pokusí se zjednat si jasno touto cestou, bude zklamán. Velice brzy totiž zjistí, že nedostane o nic víc, než jen kaleidoskop názorů. A tak právě na toto samostatné téma, na co profesor Nash vlastně přišel, se seminář již konal, ale v budoucnu se k tomuto tématu semináře ještě vrátí. Námětem jednoho ze seminářů se stalo také klasické dílo Niccolò Machiavelliho Vladař, když bylo podrobena analýze z hlediska TRS. Tyto semináře vedl PhDr. Marek Matějka. Téma vyvolalo obrovský zájem a proto jsme se dočkali několika pokračování. Také do nadcházejícího akademického roku se chystá do cyklu seminářů k TRS mnoho zajímavých témat. Například teorii her je možné – řečeno s mírnou nadsázkou – využít jako „bojové umění“.

O co se jedná? V podstatě o to, jak adekvátně reagovat v různých životních situacích. Neocenitelnou roli zde hrají životní zkušenosti. Ty ale bývají často vykoupeny velmi draze. Například umění rozlišit, kdy se nám někdo snaží pomoci či naopak, je přitom zásadní. Také publikace o managementu často dávají doporučení typu: „Stanovte si cíl a usilujte o jeho dosažení“. Je tím míněn např. kariérní postup, získání teritoria pro prodej výrobků apod. Mnohdy se však zapomíná, že podobné cíle si mohou klást i ostatní – řečeno terminologií her „hráči“ – v daném prostředí. Zájem jednotlivců či skupin jsou pak nutně v kolizi. Těmito situacemi, pro které je charakteristický konflikt, nejistota, volba mezi kooperací a nekooperací, se zabývá teorie her. Poskytuje silné nástroje, pomocí kterých je možné s dostatečnou jistotou určit, zda vůbec a případně jak, lze vyhrát.

Proto je zde záměr jako vedlejší produkt základního výzkumu redistribučních systémů, zájemcům poskytnout vodítko, jak adekvátně reagovat při rozhodování se v podmínkách nejistoty a možného konfliktu zájmů. TRS tak může pomoci pro rozpoznání cest vedoucích k vítězství v situacích všedního dne a zprostředkuje nám mnoho dalších zajímavých poznatků. Máme se opravdu na co těšit.

Jiří Benesch
absolvent VŠFS

Ten sotva jiné lidi miluje, kdo hazardně sám sebe zničuje.

Význam fúzí a akvizic v dnešním globalizujícím se světě

VŠFS se stále úspěšněji a významněji etabluje na poli vědy a výzkumu nejen narůstajícím počtem odborných publikací, ale mimo jiné také organizováním odborných konferencí, seminářů a panelových diskuzí. Jedna z již tradičních panelových diskuzí proběhla v novém Kongresovém centru VŠFS dne 14. 5. 2008 na téma Význam fúzí a akvizic v dnešním globalizujícím se světě a setkala se s velkou pozorností především studentů, a to vzhledem k situaci na kapitálových trzích, oplyvajících od počátku tohoto roku nebývalou volatilitou v souvislosti se špatnými americkými hypotékami a mezinárodní finanční krizí.

Je potěšitelné, že projekt panelových diskuzí se stává další trvalou tradicí v oblasti vědy a výzkumu a veřejného působení naší školy, neboť už nyní jsou naplánovány další panelové diskuze, konkrétně na říjen a listopad tohoto roku, přičemž každá z nich má mít jiný charakter. Tematikou první bude zahraniční politika, druhé pak aktuální vývoj na finančních trzích. Z uvedeného je patrné, že panelové diskuze se budou zabývat vždy aktuálními a mimořádně zajímavými otázkami a mohly by se tak stát značně populárními, takže i poměrně velká kapacita Kongresového centra VŠFS by nemusela zcela dostačovat předpokládanému zájmu.

Ale nyní už blíže k poslední panelové diskuzi o významu fúzí a akvizic v dnešním globalizujícím se světě, na které vystoupili za naši školu h.doc. RNDr. Petr Budinský, CSc., který jako prorektor pro obchod a vnější vztahy VŠFS celou akci organizoval a doc. Ing. Antonín Kubíček, CSc., vedoucí Katedry bankovníctví, finančního investování a pojišťovnictví, jako odborný garant celé akce. Dalšími účastníky byli hosté v praxi fúzí a akvizic z nejrenomovanějších a nejkompetentnějších, totiž Mgr. Lubor Žalman, předseda představenstva a generální ředitel Raiffeisenbank, Ing. Vladimír

Schmalz, ředitel společnosti ČEZ pro fúze a akvizice a také Ing. Josef Kotrba, PhD., partner společnosti Deloitte. Diskuze byla zahájena teoretickou částí, v jejímž rámci doc. Kubíček seznámil účastníky s historickým vývojem i současnými procesy probíhajícími na světových kapitálových trzích. Ve svém příspěvku se zaměřil především na cyklické vlny fúzí a akvizic a jevy, k nimž v souvislosti s fúzemi a akvizicemi dochází. Dotkl se také možné perspektivy dalšího vývoje fúzí a akvizic v budoucnu, stejně jako různých konceptů převzetí jedné firmy druhou.

Dr. Budinský pak představil posluchačům napínavý scénář násilného převzetí firmy Midwest Air Group s výstižným podtitulem „Bitva o Midwest“. Celý příběh působil velmi poutavě, nepostrádal dokonce určité napětí a dramatickosti, což ohodnotil i další panelista Ing. Žalman. Ten ve svém aktuálním a zajímavém příspěvku vylíčil jednu z nejzajímavějších fúzí v oblasti bankovního sektoru ČR, totiž fúzi Raiffeisenbank s E-bankou. Věnoval se podrobně řadě úskalí, která taková fúze přináší, přičemž nechal posluchače nahlédnout daleko do zákulisí vyjednávání o spojení dvou menších bank, jakými právě Raiffeisenbank a E-banka na českém bankovním trhu byly. Velmi zajímavá byla taktika seznámení zaměstnanců obou bank s probíhajícími procesy a udržení si klíčových a mimořádně užitečných zaměstnanců obou bank. Neustálým vyjednáváním se zaměstnanci se vedení banky povedlo provést mimořádně zdařilou fúzi dvou bank, která je stále ještě doladována. Uvedený příklad byl názornou praktickou ukázkou toho, co se posluchači měli možnost dozvědět ze dvou předešlých příspěvků na teoretické bázi.

V dalších příspěvcích pánové Schmalz a Kotrba probrali téma fúzí a akvizic ze své perspektivy, potažmo perspekti-

At starý čas se vzteká, at si řadí, v mých básních přítel neztratí své mládí.

vy společností, které zde reprezentovali. ČEZ jakožto kapitálově nejsilnější česká firma vůbec má nesmírně bohaté zkušenosti s akvizicemi jiných energetických společností, které se nacházejí ve sféře zájmu společnosti ČEZ ve střední a východní Evropě. Zajímavé byly konečně také postřehy Ing. Kotrby, který celou problematiku fúzí a akvizic jakožto klíčový expert společnosti Deloitte, tedy jedné z největších světových poradenských firem, vidí čistě prakticky. Jedná se ovšem o jiný pohled, než který prezentoval např. Ing. Žalman, neboť společnost Deloitte stojí „na druhé straně“ transakce – řeší, zvažuje, podrobně propočítává a nakonec svými doporučeními uvádí v pohyb fúze mnoha významných společností. Díky jeho příspěvku posluchači měli možnost vidět opět z jiného úhlu pohledu jedno z nejdůležitějších pravidel fúzí a akvizic, totiž že fúzované společnosti musí díky synergickému efektu přinášet větší zisk, než dotyčné společnosti ještě před fúzí, což zaznívalo také v příspěvku Ing. Žalmana na konkrétním, podrobně představeném příkladu fúze dvou bank a v teoretické části i v příspěvcích našich interních expertů doc. Kubíčka a Dr. Budinského.

Petr Budinský
prorektor pro obchod a vnější vztahy

Jiří Řehák
katedra práva

Exkluzivně k panelové diskuzi

Aktuálnost celého tématu a mimořádný zájem posluchačů potvrzovaly také četné dotazy, které po přednesení vlastních příspěvků směřovali posluchači na všechny panelisty. A zde přichází ta nejhodnější chvíle, abych na tyto dotazy navázal a abychom se mohli dozvědět od „organizátora“ celé akce pana prorektora Budinského ještě nějaké další údaje a podrobnosti a jeho vlastní postřehy, takže jsem využil příležitosti, abych mu položil několik dotazů:

■ Proč si myslíte, že téma fúzí a akvizic se setkal s tak velkým zájmem studentů?

Předně bych chtěl říci, že panelová diskuze se konala ve zkuškovém období, takže přibližně 70 studentů, kteří se jí zúčastnili, je opravdu poměrně velký počet. Většina z těchto studentů byli studenti oborů Řízení podniku a podnikové finance a Finance a finanční služby. Potěšitelné je ovšem i to, že byli přítomni i studenti oboru Marketingová komunikace a jednotlivci i z řad dalších oborů. Jak vyplynulo z následné diskuze, studenti pokládají zvolené téma za velmi zajímavé, protože se jedná o aktuální trend v dnešním globalizujícím se světě. Velké společnosti se stávají ještě většími a fúze a akvizice se nevyhýbají žádnému odvětví.

■ Které byly podle Vás nejzajímavější dotazy ze strany studentů?

Dotazy ze strany studentů byly velmi zajímavé a zahrnovaly několik oblastí. Jednak se soustředily na témata z vystoupení panelistů – zde byly převážně dotazy týkající se fúze Raiffeisenbank a e-Banky, přičemž některé dotazy byly velmi konkrétní. Studenti ocenili, že pan Žalman odpověděl i na některé velmi detailní dotazy otevřeně. Další dotazy byly věnovány otázkám některých možných konkrétních fúzí a akvizic ve světě – zde bylo diskutováno především možné převzetí společnosti Yahoo ze strany společnosti Microsoft. Konečně třetí oblast dotazů pokrývala obecně některé teoretické aspekty fúzí a akvizic.

■ Na jaká témata se soustředí panelová diskuze k aktuálnímu vývoji na finančních trzích plánovaná na měsíc listopad?

Vývoj na finančních trzích je v posledních měsících velmi zajímavý a můžeme téměř s jistotou říci, že i v termínu konání listopadové panelové diskuze nám finanční trhy nabídnou velmi zajímavá témata. Už teď je ale možné pojmenovat některá z těchto témat: určitě se ještě vrátíme k celosvětové hypoteční krizi a k situaci v bankovním sektoru, s tím souvisejícím vývojem úrokových sazeb ve Spojených státech a v Evropě. V této souvislosti bude velmi zajímavé komentovat i další vývoj kurzu dolaru, případně eura vůči koruně. V neposlední řadě se diskuze zcela určitě dotkne i situace na trhu některých komodit, např. ropy a zlata.

Děkuji za rozhovor.

Připravil Jiří Řehák

Má chloubu: miluji – jsem milován, z těch výsad nemohu být odvolán.

Absolventi podruhé

Zdá se to téměř neuvěřitelné, ale od prvního setkání absolventů Vysoké školy finanční a správní uplynul již rok. A tak se poslední dubnový den zasvěcený téměř po celé Evropě čarodějnicím stal na naší škole místem návratu bývalých studentů a studentek na „místo činu“. Tentokrát se dějištěm sletu absolventů stalo zbrusu nové kongresové centrum a pro relaxaci vyladěné atrium. Slavnostní háv, který si celá akce pro letošek oblékla, byl sice trošku pocuchán nemístnými kanadskými žerty končícího aprílu v podobě stávky techniky, ale jinak nablýskané atmosféře odpoledne plného premiér nestálo nic v cestě.

Ke vzácným příležitostem patří vzácní hosté, jako první tedy všechny srdečně pozdravil charismatický Jan Mühlfeit, ředitel pro Evropu společnosti Microsoft. Nelíčená náklonnost ke škole, hluboký zájem o oblast vzdělávání a mnoho inspirativních postřehů z četných zahraničních pobytů proměnily jeho zdravici v první hřeb odpoledne. A i když se druhý host nejprve zdráhal promluvit, patřilo i jeho vystoupení k těm, na které se nezapomíná. Starosta pro Prahu 10 Vladimír Lipovský se vrátil zpátky na půdu

Čech a svými slovy dal najevo radost, kterou cítí z „manželství“ VŠFS a městskou částí, které starostuje.

Absolventi dávají v pravidelných anketách najevo, že je stále zajímavá, jakými cestami jejich alma mater kráčí, a tak byli další minuty programu věnovány právě rozvoji školy a konkrétním nabídkám pro absolventy. Aprílový šotek trošku zkomplikoval vystoupení rektorky, ale ta se nenechala vyvést z míry a po dobu technického výpadku své prezentace bravurně prezentovala všechny podstatné informace o škole „spatrá“. Apríl se na chvíli stáhl, technika se umoudřila a rektorka svoji prezentaci zakončila za potlesku posluchačů. Zbytek prezentací již probíhal v klidnějších vodách.

Pozdrav Jana Mühlfeita nejenom absolventům

Rektorka ve své prezentaci představila významné novinky školy

Síly působící mezi nebem a zemí již našťastí až do konce programu nezasáhly, a tak se všichni přítomní na závěr stali premiérovým publikem nového školního filmu. Tvůrci filmové love story „Ledový čaj aneb Jak získat vzdělání a lásku“, která netradičně představuje školu, její prostředí, studijní programy, studenty i zaměstnance, netrpělivě čekali na odezvu jistě zkušeného a zmlsaného publika. Dočkali

Jeho slovům zaujatě naslouchal i Vladimír Lipovský

Jedním z hlavních bodů programu bylo slavnostní otevření kongresového centra

Nad tím jen mohu hořce zaplakat, že smrt mně vezme, co mám tolik rád.

A pak už se jen jedlo, pilo ...

Povídalo ... vzácní hostě v rozhovoru s rektorkou

se bouřlivých ovací, které se opakovaly při jímavé scéně děkování a předávání květin. Možná, že část dojetí byla způsobena i vědomím, že od lákavého rautu dělí všechny právě a jen květinový ceremoniál uspořádaný pro tvůrce filmu. Všechno má svůj konec, a tak skončil i program a nastala neočekávanější část odpoledne. Neformální setkávání při dobrém jídle a pití. Hosté plní dojmů z programu se vyhrnuli do atria a spokojeně odpočívali, konverzovali nebo jen pozorovali cvrkot. A přestože na mnoha místech již vzplanuly ohně čarodějnic a začínala nespoutaná zábava, naši hosté nikam nespíchali. Pro nás organizátory bylo příjemné sem tam zaslechnout spokojenost nad prožitým odpolednem, lichotku na adresu nových prostor školy nebo zvědavý dotaz k filmu. A tím nejhezčím závěrem povedené akce se stala mnohá ujistění, že se za rok na dalším setkání absolventů opět uvidíme. A tak se na vás budeme, tentokrát v červnu 2009, těšit a přemýšlet, čím bychom vás opět zaujali.

Magdalena Straková
manažerka komunikace a PR

Na mnoho zvědavých dotazů dopovídal i prorektor Budinský

Školní filantropie

Rozhovor s Bohuslavou Šenkýřovou, rektorkou Vysoké školy finanční a správní o otázkách filantropie, dárcovství, o stipendijních fondech školy a jiných formách pomoci.

▪ Máte vypracovanou dárcovskou strategii?

Na tuto otázku budu muset odpovídat trochu zeširoka. Vysoká škola finanční a správní je obecně prospěšná společnost, což v důsledku znamená, že nemůžeme být dárci. Zákon nám neumožňuje dokonce ani přispívat do vlastního stipendijního programu ze zdaněného zisku. Prostě, co škola nevrátí ve formě investice do vlastního rozvoje, musí uložit do rezervního fondu pro případ ztráty. Jedi-

nou možností, jak přispět na „dobrou věc“, je přesvědčit ostatní, aby se zapojili do filantropických aktivit a dát jim k tomu příležitost. Proto jsme zřídili vlastní stipendijní fond, ze kterého díky štědrosti našich partnerů financujeme studium například talentovaným mladým lidem s fyzickým handicapem nebo dětem umístěným v náhradní rodinné péči. Nejnověji spouštíme ojedinělý projekt stipendia pro mimořádně talentované studenty, kterým nestačí běžná forma vzdělávání, ale chtějí se aktivně zapojit i do výzkumného života školy a své studium zintenzivnit. Tedy vlastně jakýsi „pregraduální“ program.

A přestože škola sama podobné projekty nemůže přímo financovat, vyžaduje to i od nás velký vklad. Jak v po-

A dnes ti lásku vyznávám už po sté: Láska je dítě – může růst a roste.

době finančních nákladů, tak třeba v rovině nasazení našich pracovníků nebo v nárocích na invenci a schopnosti nalézat nová, zajímavá řešení.

Naši „dárcovskou“ strategií je tedy vytvářet takové podmínky, abychom umožnili co nejširší podporu tam, kde jí cítíme jako nutnou.

▪ Jakým projektům a kterým formám podpory dáváte přednost?

Myslím, že to plně vyplývá již z mojí předchozí odpovědi. Jako vysoká škola se snažíme rozšířit portfolio stipendijních programů a umožnit tak studium všem, kteří na to „mají“. Ta finanční paralela vůbec není od věci. Naši běžní studenti, kteří nedosahují na žádné stipendium, si musí studium hradit sami a je plně na jejich zvážení, zda na to mají, a to ve všech významech tohoto slova. Myslím, že předsudek, že studium na soukromé vysoké škole znamená lehce dosažený titul, už pomalu mizí. Naši studenti, pokud by snad s takovou představou na školu nastoupili, velmi rychle zjistí, že musí plnit stejné povinnosti a dosahovat stejných studijních standardů, leckdy i vyšších, jako jakýkoliv student veřejné vysoké školy. Takže je skutečně otázkou jejich odpovědnosti, zda vynakládají svoje finanční prostředky účelně a budou schopni dostudovat.

Oproti tomu studenti zařazení do stipendijních programů mají školné zčásti nebo zcela uhrazeno donátory. Zodpovědnost za jejich talent a přístup ke studiu proto nese zejména my jako škola. Proto také znovu zopakují pro někoho možná kacířskou odpověď, že rádi umožníme studium těm, kterým třeba život nepřipravil úplně rovné podmínky, ale jen pokud prokáží nadání.

▪ Jste přesvědčeni, že vaše aktivity v této oblasti mají pozitivní vliv na image školy, který se projeví i na výsledcích a zájmu studentů?

Určitě. Vysoká škola má přeci kromě role vzdělávací a řekněme výchovné i značnou společenskou roli. Studenti u nás nezískávají jen znalosti a profesionální návyky, ale i jakýsi morální přesah. Je to otázka již zmiňované odpovědnosti nejen vůči sobě, ale i vůči svému okolí. Student by u nás měl pochopit, že existuje i sociální odpovědnost, ne v rovině povinnosti, ale spíše jako prostředek vlastního osobního růstu. Úspěšný člověk se dá poznat i podle jisté velkorysosti. Navíc jsem přesvědčena, že vysoká škola by měla umět odbourávat bariéry mezi lidmi. Ta naše se o to rozhodně snaží. A studenti to podvědomě vnímají. Neexistuje samozřejmě žádná statistika měřící korelace sociální odpovědnosti a úspěšnosti při studiu, ale je rozhodně potěšitelné vidět, že naši studenti se umí zapojit do filantropických projektů a že si umí pomáhat i navzájem. Nejlepší ukázkou jsou třeba naši handicapovaní studenti. Žádný z nich zatím neměl problém s pomocí ve věcech, které potřebuje.

▪ Zapojujete do filantropického programu i své zaměstnance? Pokud ano, jaké s tím máte zkušenosti?

Tady je, myslím, nutné rozlišit dvě roviny. Mnozí z našich zaměstnanců se přímo podílejí na rozvoji stipendijních programů. Snaží se hledat podporu a donátory, vyhledávají studenty, kteří by se mohli stát jejich příjemci, zapojují svoje schopnosti do jejich rozšiřování. Mnozí z nich nad rámec svých pracovních povinností. A pak je tady samozřejmě ještě ta přímá dárcovská rovina. I tady mohu být na naše zaměstnance hrdá. Na začátku letošního roku jsme uspořádali sbírku pro děti umístěné v Klokánku Fondu ohrožených dětí v Hostivících. Vybrala se hezky kulatá částka patnácti tisíc. Podobná aktivita u nás nebyla a do budoucna nebude ničím výjimečným. Přestože se koncentrujeme zejména na podporu našich studentů, nezavíráme oči ani před jinými potřebnými.

▪ Z jakých důvodů jsou, podle Vašeho názoru, v ČR zapojeny organizace do filantropického programu v menší míře, než je tomu v jiných vyspělých zemích?

Ty obecné důvody asi nebudu umět identifikovat. Když zůstanu u vzdělávání, možná je to i chyba samotných škol. Mezi lidmi se málo ví o stipendijních programech, mnozí si pod tím představí to americké sportovní stipendium, kdy nějaký nadaný sportovec, kterému škola moc nejde, dostane stipendium a v klidu vystuduje, když při tom ještě svou školu protlačí do čela sportovních tabulek. Ale u nás je to zejména o podpoře těch, kterým život neukázal zrovna vlídnou tvář. Takže snad vina malé propagace a osvěty. Nicméně si myslím, že se to pomalu prolamuje. Vždyť mezi naše největší donátory patří společnost Czech Coal, velký průmyslový holding, který, snad to mohu prozradit, ročně poskytuje až několik milionů korun na podporu školy a jejich stipendijních programů. Fantasticky se k této oblasti postavila třeba Městská část Praha 10. Vždyť stipendium pro děti umístěné v dětských domovech je jejich myšlenka, kterou sami finančně podporují, a navíc pro tyto studenty postavili i koleje. Takže to asi záleží na zájmu a ochotě dívat se dál než na vlastní práh.

▪ Chcete našim čtenářům doporučit nějaký vhodný projekt či formu zapojení se do filantropického programu?

Určitě náš stipendijní program pro handicapované mladé lidi. Tady není podpory nikdy dost. Navíc nehledáme jenom donátory, kteří jsou schopni věnovat obrovské milionové částky. Jsme si vědomi toho, že pomoc je vždy závislá na možnostech. Do našeho stipendijního fondu mohou čtenáři přispět sumou již od 2000 Kč. A odměnou jim nebude jenom dobrý pocit, že umožnili studium talentovanému člověku s fyzickým handicapem, ale i náš nový kalendář, který již třetím rokem vydáváme právě na podporu stipendijního fondu. Všechny, kdo přispějí, v něm prostřednictvím svých fotografií pozvu do Íránu, země, která je pro nás zahalena mystickým tajemstvím.

▪ Děkuji za rozhovor.

Připravila **Magdalena Straková**

Může vysokoškolský učitel v rámci výkonu svého povolání cestovat do zahraničí?

Pomineme-li zcela výjimečné věhlasné pány profesory, kteří jsou zváni a znamenitě honorováni na různých světových univerzitách, tak by se na první pohled mohlo zdát, že nikoliv. Že řadový vysokoškolský učitel skutečně nemá šanci podívat se do světa, použiji-li tohoto zprofanovaného rčení. Podíváme-li se však na tento problém blíže, zjistíme, že na otázku v nadpisu tohoto článku uvedenou, je možno dát často směle a pro někoho možná překvapivě kladnou odpověď. Jediné, co je v takovém případě potřeba, je obstojná znalost cizího jazyka. Dokladem budiž případ můj: Nejsem věhlasný pan profesor, před jménem mám pouho pouhý prostíneký titul mgr., prostor za jménem dokonce trapně zeje dosud úplnou prázdnotou, a přesto jsem měl možnost jako řadový učitel VŠFS hostovat na spřátelené Technische Fachhochschule (pro ty čtenáře, kteří nevládnou moc dobře němčinou, dodávám, že v češtině by se dalo říci asi oborová technická vysoká škola) v Berlíně. Pravda, jen pět dní, ale i to je lepší, než nic. A stačila mi k tomu znalost němčiny a pak už jen přihlášení se do programu Sokrates-mobilita pedagogů, v rámci kterého je právě možno takové pobyty absolvovat.

Naše skvěle fungující zahraniční oddělení na VŠFS mi poskytlo veškerou podporu, nejen materiální, takže bych si byl málem ani nemusel vyměnit pár zdvořilostních a organizačních e-mailových zpráv s kontaktními osobami zmíněné berlínské vysoké školy, a zbývalo jen sednout do auta a dojet do Berlína.

Přijetí v Berlíně bylo na germánské poměry až překvapivě srdečné a příjemné. Měla mě na starosti sympatická profesorka angličtiny paní Meissner, která mě představila kolegovi, vyučujícímu obchodní právo, panu profesoru Pöggelerovi a kolegyni, vyučující evropské právo, paní profesorce Döse, se kterými jsem domluvil termíny čtyř přednášek v rámci jejich výuky. Přiznám se, že jsem měl trochu obavu, jak se mi bude dařit výuka v němčině. Nechtěl jsem totiž přednášet stylem předčítání slovo od slova, takže jsem si přípravu napsal jen v bodech s důvěrou, že dokážu vyprávět volně a spontánně, jako v češtině, byť v řeči nejen cizí, ale i jedné z nejobornějších, totiž tzv. „právníčině“, kde se jak známo vyskytují mnohé prapodivné výrazy, které navíc musí být používány s rozmyslem zcela přesně, neboť na rozdíl od jiných slangů či argotů, v právníčině má každé slovíčko svůj přesný význam a ohromnou důležitost.

I přes ta právě vyličená úskalí se mi povedlo myslím říci dostatečně výstižně vše, co jsem chtěl, a dle pozornosti, kterou mi německé studentstvo věnovalo, a dotazů, jež pak vznášelo, si troufám soudit, že to bylo i přínosné. Při příležitostech promlouvání k německým studentům jsem situace využíval také k tomu, abych představil naši školu a pokusil se nalákat místní studenty do Prahy, což se však jeví vzhledem k jazykové bariéře jako dost velký problém. Sotva lze, myslím zcela pochopitelně, najít berlínského studenta, který by uměl česky, nebo se chtěl této krásné řeči naučit.

Ubytování jsem měl domluveno v jednoduchém, ale solidním menším hotelu pár kilometrů od školy. Díky snídaním v hotelu a bohatým, přičemž levným obědům v menze (jak záviděníhodně z pohledu českých studentů i pedagogů) jsem měl o hlavní část stravy postaráno. Jsem spokojený, mám-li každý den možnost si svoje penzum fyzické aktivity odšlapat, ať už na kole či pěšky, takže cestu mezi školou a hotelem jsem absolvoval většinou pěšky. Cesta to byla na tak velké město, jakým je Berlín, nadmíru klidná, dokonce příjemná, protože vedla často parky a klidnými ulicemi. Dokonce i na to kolo došlo – už zmíněný pan profesor Pöggeler mě pozval jeden večer k sobě domů na večeři a dokonce i na kolo. Projížděli jsme oba na kole překrásnou berlínskou okrajovou čtvrtí, ve které má svoji vilu, přičemž mi ukazoval ty nejvýznamnější pozoruhodnosti a vyprávěl různé zajímavosti.

Podle instrukcí našeho oddělení pro zahraniční styky jsem kontaktoval obdobné pracoviště i na Technischen Fachhochschule v Berlíně, kde mě přijala opět sympatická slečna Kleesiek, které jsem předal informační a propagační materiály naší školy a snažil se zapracovat na upevnění kontaktů mezi našimi školami a povzbudit, podobně jako před tím na přednáškách už studenty, aby možnost výměnných pobytů byla využívána nejen ze strany VŠFS. Slečna Kleesiek mi pomohla v kontaktování našich dvou studentů, kteří právě v rámci výměnných studijních pobytů programu Erasmus studovali na tamní škole v Berlíně. Smluvili jsme si schůzku a pak jsme strávili společným hovorem asi dvě hodiny v menze. Bylo to setkání zajímavé a povzbudivé. Potěšilo mě zejména, že naši studenti si vedou na tamní škole úspěšně, jsou aktivní a naplno využívají tuto možnost, která mladému člověku skýtá nejen získání či prohloubení znalosti cizího jazyka a studovaných oborů, ale i vychutnání si všech příjemností a zajímavostí s dlouhodobým pobytem v zahraničí spojených, jako třeba získání nových zajímavých zkušeností, kontaktů a zážitků, a také mimořádného rozhledu, což jinak student v domácím prostředí nemá šanci získat.

Chtěl bych tímto článkem povzbudit naše studenty i vyučující, ba přímo na ně apelovat, aby neváhali, zapracovali případně na němčině či angličtině a pouštěli se do zahraničních stáží a studijních výměnných pobytů. Je to všestranně přínosné, jak pro tamní školu, tak pro naši VŠFS a samozřejmě pro účastníka samotného. A v podstatě to neznamena žádný mimořádný výdaje navíc, ba v případě učitelů právě naopak – z financí poskytnutých na takový pobyt se při troše skromnosti dá i něco ušetřit, což je také příjemným faktorem.

A co říci závěrem? Podíval jsem se do zahraničí, oprávil si němčinu a v neposlední řadě byla celá akce doufám přínosem nejen pro německé studenty, kterým jsem přednášel, ale i pro naši školu, kterou jsem reprezentoval. To není špatné, co myslíte?

Jiří Řehák
katedra práva

Ta cesta k pecku! Každý dobře zná ji, jen nevíme, jak bez ní dospět k ráji.

Garden Party

Letní neděle bývají na školách tichými dny. Školní budovy mají zavřené dveře a okna a bez hnutí vyčkávají na všední dny. Většině z jejich obvyklých uživatelů to pravděpodobně moc nevádí, studenti, pedagogové i zaměstnanci si jistě někdy rádi od své školy odpočinou. Ale první červnová neděle, která byla současně i prvním červnovým dnem, rozhodně ze školních chodeb v sídle Vysoké školy finanční a správní v Estonské ticho zaplašila. Celá budova, včetně nového kongresového centra a atria podlehla ataku rozdováděných natěšených dětí a jejich příjemně naladěných rodičů a prarodičů. První Garden Party VŠFS se prostě povedla. Po bohatém programu, ve kterém nechyběl ani kouzelník a poutavá pohádka, následoval skvělý piknikový oběd a pak už se všichni, děti i dospěláci, vrhli do soutěže o poutavé ceny. Kdo nesoutěžil, mohl si vyzkoušet různé „rukodělné“ disciplíny jako třeba práci s hrnčičským kruhem. Ale je škoda plýtvat slovy tam, kde můžou promlouvat fotky, a tak si atmosféru Garden Party pro zaměstnance Společenství škol a jejich nejbližší vychutnejte sami, bez zbytečných komentářů. Doufám, že příště už nebudete chybět!

Magdalena Straková
manažerka komunikace a PR

Proto se svátek zdá tak bohatý, že všední dny ho mezi sebou tají,

Že podobá se šňůře s granáty, v níž dukáty se řídce lihotají.

EUROPE DIRECT nezahálí

Studijní středisko v Mostě nezahálelo ani během zkuškového období, dalo by se říci, že právě naopak. V průběhu května a června se stalo dějištěm mnoha zajímavých akcí organizovaných informačním střediskem EUROPE DIRECT Most, jehož je VŠFS hostitelem. První polovina května byla na události skutečně bohatá. Tou nejvýznamnější byla bezesporu návštěva slovinského velvyslance France Buta, který 13. května otevřel na studijním středisku v Mostě výstavu světově proslulého slovinského architekta Josipa Plečnika

„Plečnikovy Žale – zahrada všech svatých“. Putovní výstava fotografií se koná u příležitosti slovinského předsednictví EU a mezinárodního roku mezikulturního dialogu. Výstavu tvoří fotografie zachycující hřbitov Žale – Zahradu všech svatých v Lublani – Plečnikovo architektonické dílo oceněné známkou Evropského dědictví. Žale jsou jedním z nejpůvodnějších řešení hřbitovní architektury 20. století.

Vernisáž výstavy byla doprovázena bohatým a zajímavým programem. Přípitek k jejímu zduaru pronesl velvyslanec spolu s několika slovy o Slovinsku, s pozvánkou k návštěvě tohoto krásného koutu světa nad sklenkou originálního vína, které pro tuto příležitost sám přivezl. Zájem o výstavu byl enormní, mohli jsme tak na půdě střediska přivítat jak významné osobnosti českého politického života, jako poslankyni Marcelu Mertinovou, poslance Jana Látku nebo senátora Vlastimila Balína, tak i významného hosta z řad vedení města Mostu – náměstka primátora Jiřího Kurcina. S ním si slovinský velvyslanec dlouho vyměňoval zkušenosti z našeho i slovinského veřejného života. Došlo i na dojetí, protože pro pana velvyslance bylo připraveno překvapení v podobě vystoupení Komorního ženského sboru z Jirkova, který zazpíval několik písní ve slovinském jazyce. F. Buta neskrýval pohnutí a ocenil i druhý dárek. Balíček, který obsahoval

val mimo jiné víno z mosteckých vinic oceňované na mnoha mezinárodních soutěžích.

Po vernisáži následovala beseda na téma „Euro a jeho vliv na ekonomiku státu“. Vzhledem k tomu, že Slovinsko již euro přijalo, bylo nanejvýš zajímavé poslechnout si, jaké zkušenosti mají Slovinci s jeho zaváděním a jaký konkrétní dopad jeho zavedení mělo na hospodářství země. O perspektivách vztahu mezi eurem a Českou republikou a o předpokládaných efektech a rizicích jeho přijetí debatoval s účastníky besedy kromě slovinského velvyslance i Petr Zahradník, ředitel EU Office Česká spořitelna. Diskuze byla zajímavá a přátelská, proto se v ní pokračovalo ještě dlouho po jejím oficiálním zakončení.

Pak už následovala prohlídka Děkanského kostela Nanebevzetí Panny Marie, který byl přestěhován z původního místa o více než osm set metrů a je považován za světový unikát. Protože se pobyt slovinského velvyslance na studijním středisku VŠFS v Mostě protáhl, musel si pan velvyslanec nechat ujít některé další zajímavé pamětihodnosti Mostu, přesto odjížděl z návštěvy spokojen.

Už 9. května, tedy krátce před návštěvou slovinského velvyslance, proběhl v souvislosti s oslavami Dne Evropy ve studijním středisku soutěžní den pro děti „Cestujeme po Evropě“.

Děti měly možnost nejenom se pobavit, ale i dozvědět se spoustu zajímavých informací, a třeba se naučit něco užitečného do školy. Hrály se tak různé poznávací hry, jako určování vlajek členských států EU, vyplňovaly se kvízy nebo se v co nejkratším čase umísťovaly jednotlivé státy do mapy Evropy. Ti nejmenší účastníci skládali jednoduchá puzzle. A protože ve stejnou dobu probíhala ve středisku i výuka studentů a Univerzita třetího věku, bylo hezké sledovat setkávání několika generací i jejich vzájemné porozumění.

A neutekl ani týden a informační středisko EUROPE DIRECT Most vyhlášovalo vítěze další zajímavé akce pro děti. Žáci základních a středních škol se mohli zúčastnit znalostního kvízu s názvem EU-ROTIME s tematikou Evropské unie. Dohromady se do vyhlášení akce vrátilo neuvěřitelných 1200 vyplněných kvízů, ze kterých primátor města Mostu vylosoval vítěze. Atraktivní ceny (první cenou byla cesta do Evropského parlamentu v Bruselu) byly slavnostně předány 14. května. Po skončení slavnostního předávání si všichni výherci společně pochutnali na dortu v podobě vlajky EU.

A do třetice všeho dobrého, v květnu se ještě konala jedna akce, na níž se děti, pro které hlavně byla určena, mohly setkat s informačním centrem EUROPE DIRECT v Mostě. Letos se totiž konal již devátý ročník celostátní akce pro děti a mládež Bambiriáda. V Ústeckém kraji se konala ve dnech 23. a 24. května v Chomutově na Kamencovém jezeře, letos pod heslem: „Nestůj, pojď se přidat. Máš právo mít kamarády.“ Pro malé i velké návštěvníky Bambiriády pracovníce centra připravily spoustu zajímavých soutěží a testů. Největší úspěch mělo losování otázek a určování vlajek jednotlivých států.

V červnu proběhla ve studijním středisku Most vernisáž výstavy dětských výtvarných prací s názvem „Rodina a Evropa.“ Šikovnost a kreativita dětí ze Základní školy profesora Zdeňka Matějčka v Mostě překvapily každého návštěvníka. Děti zahájení výstavy doprovodily vystoupením sestávajícím se z písní, tanců a divadelního představení. Vernisáž měla ohromný úspěch a vestibul studijního střediska v Mostě doslova praskal ve švech pod náporém téměř dvou set padesáti návštěvníků. Výstavu uspořádala informačním centrem u příležitosti roku mezikulturního dialogu vyhlášeného Evropskou komisí a patnáctým výročním založení ZŠ profesora Zdeňka Matějčka, tvořily koláže, obrázky malované různými technikami, výrobky ze skla, keramiky a látky s tematikou Evropské unie, které děti vytvářely během celého školního roku. K vidění byla v Mostě až do začátku září, kdy ji vystřídala výstava fotografií rektorky VŠFS Bohuslavy Šenkýřové „Namibií srdcem“.

Ivana Švecová
ředitelka informačního střediska
EUROPE DIRECT

Chceš-li však žít jen pro tento čas krátký, zemři si svobodný a bez památky.

Dojmy z pracovní stáže v ICC

aneb studenti VŠFS v Německu a marketing v praxi

Před nějakou dobou jsem si všiml letáku na jedné nástěnce na VŠFS v Estonské. Nabídka na něm mě zaujala – jednalo se o praxi v International Centre of Commerce (ICC), a protože vycestovat v rámci studia do zahraničí a poznat, jak funguje to, co studuji v praxi, bylo vždy moje přání, začal jsem se o stáž více zajímat. Po krátké informační schůzce, kterou k této stáži uspořádalo zahraniční oddělení, kde nám byly sděleny podrobnosti a zodpovězeny naše dotazy, jsem se rozhodl, že do toho půjdu.

Jedná se o stáž, která je financována z programu Erasmus – mobilita studentů – pracovní stáže. Společnost ICC hradí a zajišťuje ubytování a dopravu v místě práce. Stáž je oceněna 3 kredity a bude zapsána v dodatku k diplomu. Doba trvání stáže je 3 měsíce (1 semestr studia) a probíhá v německé pobočce ICC.

ICC je česká firma se sídlem v Praze a pobočkou v Erdingu (město nacházející se asi 35 km severovýchodně od Mnichova). Její hlavní činnost je vývoj obchodních a marketingových řešení pro široké spektrum klientů z ČR a Německa. Dnes zastupuje významné zákazníky z různých branží. Společně s VŠFS firma organizuje mezinárodní projekt podpory integrace absolventů VŠFS do pracovního procesu, jehož první fáze se účastním. Mezi asi nejznámější projekt firmy patří prezentace České republiky na MS světa ve fotbale – projekt CzeCHA-arena, který se uskutečnil v mnichovském Olympijském parku v červnu 2006.

Výběrové řízení na stáž jsem absolvoval společně s asi desítkou dalších uchazečů. Při té příležitosti jsem potkal moji nynější kolegyni a také studentku 5. ročníku oboru veřejná správa, Milenu Novákovou. Byli jsme vybráni právě my dva, protože jsme dle výběrové komise složené ze zástupců ICC a VŠFS nejlépe vyhověli podmínkám, a tedy jsme dosáhli nejvyššího počtu bodů na 10bodové stupnici. A jaké byly podmínky? Dobrá znalost německého popřípadě anglického jazyka, motivace k práci, dobré studijní výsledky a v neposlední řadě také osobní dojem (sebe prezentace) při interview se zástupci ICC. Pohovor, kterého se již účastnili naši budoucí ko-

legové p. Miklas a p. Unruh, se týkal zejména ověření naší motivace, vyměnili jsme si také představy o budoucí spolupráci a v neposlední řadě byly také ověřeny naše jazykové znalosti.

Hlavní náplní naší práce se stalo řešení klientských zadání ve společnosti ICC. To znamená, že jsme se podíleli na řešení reálných projektů a problémů, nikoli na práci na teoretických modelech. Stali jsme se součástí pobočky v Erdingu, kde kromě nás působil ještě Tomáš Miklas, jenž řídí pobočku v Erdingu a který byl zároveň naším nejbližším spolupracovníkem, a Lucie Balzk, která se stará zejména o administrativu a kontakt s německy mluvícími klienty. V pravidelném kontaktu jsme byli také s našimi tutory p. Košíkem a p. Unruhem z pražské pobočky ICC, kteří nás v naší práci směřovali, radili nám a my jsme s nimi konzultovali své kroky, stejně jako s dalšími kolegy z Prahy. Ve styku jsme byli také s německými externími spolupracovníky ICC.

Nejvíce jsme se věnovali třem hlavním projektům, občas jsme operativně řešili i další záležitosti. Jednalo se zejména o: práci pro českého klienta, který se chystá vstoupit na německý trh, projekt prodeje českých dveří v Německu, a také o přípravu německé národní prezentace na mezinárodním strojírenském veletrhu, a pak také na mezinárodním stavebním veletrhu v Praze. Každý měsíc jsme také prezentovali krátké shrnutí naší práce zástupcům školy, kteří nás v naší kanceláři pravidelně navštěvovali.

Celou stáž hodnotím pozitivně a myslím, že nabyté zkušenosti mi určitě pomohou v mém budoucím profesním i soukromém životě. Výsledky naší práce budou také určitě dobrou referencí pro potenciální zaměstnavatele.

Závěrem bych připomenul, že pro budoucí zájemce o stáž bude zorganizována na půdě VŠFS schůzka (workshop), kde budeme společně s kolegyní Novákovou prezentovat výsledky naší práce za dobu působení v ICC a rádi zodpovíme vaše dotazy.

Petr Illík

student 2. ročníku oboru marketingová komunikace

Tvé přátelství je tak velkým jménem, že s žádným králem svůj los nevyměním.

WHO IS WHO na VŠFS

aneb studují na naší škole

V tomto pokračování rubriky WHO IS WHO na VŠFS vám Xadonia historicky poprvé představuje studenta, který se v průběhu studia stal také zaměstnancem školy. Je jím **Ondřej Havlíček**, student 2. ročníku bakalářského studia oboru Veřejná správa, pracovník oddělení vědy a výzkumu, a zároveň člen zastupitelstva a předseda finančního výboru střediskové obce Smidary.

▪ **Pokud vím, tak VŠFS není první vysokou školou, kterou studuješ.**

Svou vysokoškolskou studijní cestu jsem začínal na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy, kde jsem byl přijat do oboru Mezinárodní teritoriální studia. Tam jsem však zůstal jen jeden rok, tedy na zkušenu. Na druhou stranu jsem poznal spoustu výborných lidí, kteří mi zprostředkovali některá sdělení historie a jejich skutečný význam. Za všechny bych si dovolil jmenovat Dr. Fidlera, který byl skutečně eso. Nikdy nezapomenu na úvody jeho přednášek: „Okolo této věci panuje spousta mýtů. Tak já vám teď řeknu, jak to ve skutečnosti bylo...“. Opustili jsme školu oba, on z důvodu neshod s „marxisticko-feministickým“ křídlem. Na odůvodnění mého

odchodu musím říci, že jsem podlehl stejné iluzi, jako když si běžně erudovaný člověk přečte poprvé název tohoto oboru. Ve skutečnosti to bylo prostě studium historie, které mě po jisté době přestalo zajímat. Nemyslím si, že by to bylo neúspěšné, ale historii beru jako dobrou podpůrnou vědu. Proto jsem se rozhodl, a nejen já sám, pro něco praktičtějšího.

▪ **Co tě po studiu na FSV UK přimělo vybrat si právě obor Veřejná správa na VŠFS?**

V té době jsem se stal zastupitelem malé obce Smidary, ve které bydlím, a docela mi to učarovalo. Obor Veřejná správa proto byla logická spojnice, jak se této oblasti věnovat více. Doteď se mě občas ptají kolegové z FSV, zdali to stálo zato. Skutečně jsem toho nikdy nelitoval, protože VŠFS je dle mého soudu dobrou školou. Hlavně kvůli neobyčejně dobrému mixu pedagogů z praxe, kteří neučí z toho důvodu, že by si dělali doktorát (jako tomu je běžně na veřejných školách), ale pravděpodobně pro zábavu a vnitřní uspokojení. Je výrazný rozdíl, když vám přednáší člověk znalý praktických stránek věci, nebo scholastický teoretik. A bude-li škola i nadále postupovat cestou „business school“, myslím si, že úspěch bude mít i nadále, ať již jinak věci probíhají jakkoli.

▪ **Jak se přihodilo, že na „palubu“ VŠFS jsi nastoupil také v roli zaměstnance?**

Bylo to asi tím, že jsem patologicky hyperaktivní a rád řeším nové problémy. Stal jsem se v prváku pomvědem a spolupracoval s katedrou KRPMVS¹ na zajímavých projektech v mezinárodním konsorciu. Myslím si ale, že k tomu napomohlo i to, že jsem byl jinak v projektové oblasti dost aktivní i na zastupitelské úrovni, kde běžně řešíme dotační financování a grantové výzvy. Proto jsem velmi uvítal příležitost pokračovat v této práci na vysokoškolské úrovni. Tak nějak vedla moje cesta na oddělení vědy a výzkumu, kde nyní hnízdím.

▪ **Co tvoří konkrétní náplň Tvé práce na tomto oddělení?**

V rámci našeho kolektivu se podílím na řešení a administraci různých projektů s vědecko-výzkumnou tematikou. Například obsluhujeme GAČR (Grantová agentura ČR), NPV (Národní program výzkumu), IGu (Interní grantová agentura VŠFS) a mezinárodní neziskovky (CEE Trust apod.). Současně ale musím dělat i práci všemi nepřilíši oblíbenou, jako je publikační činnost. To je ale nutným zlem k předpokládanému dobru ostatních vědecko-výzkumných procesů.

▪ **Jak jsi se stal zastupitelem a navíc předsedou finančního výboru?**

Nejsem původem z Prahy, ale bydlím v malé obci Smidary na Královehradecku, která má cca 1500 obyvatel. Je to tedy takový klasický malý „kibuc“, kde se všichni znají a moje teta je i tvojí tetou. S mými známými a kamarády nám však časem začínalo vadit, že ve vesnici kromě pověstných lišek a hospůdky nic není. Navíc jsme zjistili, že jeden místní soudruh, bývalý předlistopadový předseda MNV, hodlá kandidovat na starostu, a tak jsme se rozhodli v bismarckovském sty-

¹ Katedra rozpočtové politiky a managementu veřejného sektoru (pozn. P. D.)

lu k projevu „truc-politik“. Sestavili jsme vlastní kandidátku a „zlehčeně“ řečeno mysleli, že po vítězství ve volbách bude automaticky lépe. Sice jsme skutečně vyhráli, ale kouzelný proutek v podobných chvílích jaksi vždy chybí. Proto již téměř třetím rokem sice vedeme obec, ale pokrok je věcí malých krůčků. Celkově „sebekriticky“ však mám za to, že se věci začaly hýbat a obec se rozvíjí.

▪ **Tématem, o němž je na úrovni municipalit slyšet velmi často, je financování menších obcí. Jak vidíš tento problém z úhlu pohledu předsedy finančního výboru obce tohoto typu?**

Hmota snad vždy zvítězí nad duchem. Představy může mít člověk ledajaké, ale realita je daná, konkrétně rozpočtovým určením daní. Naše obec je sice středisková s 5 sídly, ale stejně na 1 500 obyvatel činí daňové příjmy cca 11 milionů, což celkem s milionem vlastních příjmů z hospodaření není mnoho. Nám se naštěstí docela daří v grantech a dotacích, takže máme povětšinou o milion až dva navíc. Když potom uvážíte, kolik peněz jde pouze na fixní náklady (přenesená působnost obce, údržba majetku, školská a zdravotnická zařízení), je hospodaření takové obce přirovnatelné k vytloukání klínu klínem. Navíc se na centrální úrovni uvažuje o tom, že na obce budou nahrnutý další „nepohodlné“ oblasti z kompetencí státu či krajů, a to bez navýšení rozpočtových transferů.

▪ **Problém vyrovnanosti rozpočtu je společný téměř všem obcím bez ohledu na velikost. V čem se liší struktura příjmů menších obcí a větších sídel?**

Vydeme-li z toho, že většina finančních prostředků plyne obcím z rozpočtového určením daní, pak jsou mezi nimi značné disproporce. Rozdíl mezi obcí s 1500 obyvateli a Prahou jako špicí je zhruba šesti až sedminásobek poměrné částky na obyvatele. Racionálním lidem jsou jasné větší potřeby velkých měst, které zajišťují i extra veřejné služby, které malé obce neposkytují a jsou přesto určeny i jejich obyvatelům. Přesto však se již delší dobu zainteresovaní starostové i odborníci ptají, proč je rozdíl tak velký, když by měly vznikat minimálně úspory z rozsahu apod. A v takovéto situaci se snaží přežívat mnoho obcí, jejichž velikost je menší než 1500 obyvatel (pro zajímavost, 70 % z 6200 obcí je zhruba takových).

▪ **Je tento problém řešitelný?**

Typicky humphreyovsky řečeno, ano i ne. Jelikož se jedná o zásadní systémové nastavení, záleží na mnoha faktorech a přístupech. Některé obce se snaží podnikat – například třeba provozováním skládky, což je velmi výnosné. Jiné provozují tržnice či staví velké bytové komplexy. Dle mého názoru ale záleží na synergických efektech – kde se obec nachází, je-li u hranic se západními zeměmi, má-li turistický potenciál, je-li v blízkosti velkého města, apod. Avšak i tyto metody mají své externality, tedy pro a proti, což některé obce již velmi dobře poznaly. Následně se zamýšlejí nad tím, je-li prioritou rozvoj či udržení vesnického stylu žití – a to je dosti zásadní a velmi obtížné řešitelné dilema, které souvisí i s věkovou strukturou obyvatel (takto například odešla z malých vesnic střední třída a střední generace do měst). To zhruba popisuje ono moderní sousloví „trvale udržitelný rozvoj“, které nemám rád pro jeho bezobsažnost.

Další varianty řešení již nejsou lokální, ale zásadně systémového rázu. Mířím tím do problému počtu obcí. U nás je jedním z nejvyšších v Evropě, což je samozřejmě nákladné a nepřináší dostatečné ekonomické či manažerské synergie. Řešením je tedy slučování, což by muselo být důsledně komplexní, ale to vyvolává velmi silné protireakce. Proto mám zato,

že je to pro české prostředí typický kočkopes, kdy je lepší pro celostátní politiky tento fakt neříkat, ale nastavit parametry tak, aby malé obce poznaly, že se prostě neuživí a raději se spojí. Tato varianta je však legislativně, ekonomicky, politicky a především psychologicky velmi komplikovaná a plná velkých otazníků. I osobně mám problém zaujmout k ní stanovisko, avšak domnívám se, že po konci štědrých dotací z EU v roce 2015 bude toto téma velmi výrazně akcentováno.

▪ **Základním systémovým nedostatkem je v případě mnoha menších sídel nedostatečné dopravní spojení s většími centry, zajišťované prostředky hromadné dopravy. Tématem financování dopravní obslužnosti se dokonce zabýváš ve své připravované bakalářské práci. Jaké jsou podle tebe základní problémy, eventuálně možnosti jejich řešení?**

Popravdě, v současné době je více tzv. systémových nedostatků, protože stále doháníme vývojový skluz po složité době 50. až 90. let minulého století. Nerad bych, aby to znělo psychopaticky, ale myslím si, že vesnice či malé obce pomalu nacházejí svůj význam v současném systému. Ačkoliv se o Čechách stále traduje jistá pohodlnost, hodně lidí už uvažuje jinak například s rozvojem dopravy a mobility vůbec. Tam vidím potenciál pro vesnice a malé obce, ačkoliv jasné trendy asi neexistují. Přesto se tomuto tématu věnuji nyní při přípravě své bakalářské práce, kterou bych chtěl cílit právě do oblasti dopravy a dopravní obslužnosti. Prozatím na nějaké důkladnější zhodnocení situace teprve sbírám materiály.

Avšak zřejmým současným stavem je skutečnost, že veřejná osobní doprava byla po přesunutí do kompetence krajů ochabena co do četnosti spojů, i do vzájemné návaznosti. Východiskem by tak mohl být integrovaný systém dopravy, který však je prozatím v našem kraji, dejme tomu, že v řešení.

▪ **Dalším z významných témat je oblast životního prostředí, v menších sídlech především provoz lokálních topenišť na tuhá paliva, obzvláště pak nedisciplinovanost či přesněji řečeno omezenost a bezohlednost některých občanů, kteří spalují nejen nekalitní uhlí, ale veškerý odpad včetně plastů, gumy apod., které do běžného topeniště v žádném případě nepatří. Velmi nebezpečnými zplodinami, které takto vznikají, tak poškozují nejen zdraví své, ale také zdraví svého okolí. Toto chování obvykle souvisí nejen s úrovní jednotlivců, ale také s politikou obce, a to jak v oblastech osvěty a represe, tak i v oblasti separování a recyklace komunálního odpadu. Jak jste pokročili v řešení těchto problémů u vás?**

Eufemicky řečeno, třídění asi nemá v této zemi dostatečnou tradici. U nás separujeme, ale někteří občané jsou toho názoru, že kotel vytrídí vše. Jinak je možnost postihnout daného hříšníka v přestupkovém řízení, samotná věcná podstata se však těžko prokazuje. Proto se častěji řeší situace spíše domluvou.

▪ **Jaká je, dle tvých teoretických znalostí i praktických zkušeností, celková perspektiva dalšího rozvoje menších obcí? Jinak řečeno, mají jako lidská sídla, navzdory odlihu mladých do měst, budoucnost a pokud ano, tak jakou?**

Myslím si, že rozhodně budoucnost mají, ale otázkou je jakou. Může to být například trampský model „měšťák o víkendu na vesnici“ nebo suburbanizace v nějakém rádiu okolo větších měst... Těžko říci, co převáží či jaké modely se budou uplatňovat.

Z rozhovor děkuje Patrik Doldžev

ale to srdci na závadu není, jen bláhově tě touží objímat.

Pohled z druhé strany aneb Studentské postřehy kolem státnic

Na otázky odpovídala **Ing. Pavlína Bartošová**, absolventka bakalářského studia v oboru Veřejná správa ve studijním středisku Kladno a poté také magisterského studijního programu téhož oboru ve studijním středisku Praha.

▪ Jaké byly Tvé dojmy ze státnic?

Až na to, že jsem dva dny před státnicemi nejedla, byla jsem zelená, nevyspala, až na to, že můj tříletý syn mě budil, až na to, že jsem nemohla polknout ani krajíc chleba, tak to bylo skvělé. Myslím si, že každý si tohle musí prožít, taková polovina lidí si sáhne až na dno, pokud to trochu prožívá, takže pokud někdo začne říkat, že soukromá škola je úplně o ničem, že to tam má každý zadarmo, tak to se velice plete.

▪ Čeho ses nejvíc bála?

Přístupu profesorů. Záleží na lidském přístupu profesorů.

▪ Jaké jsi měla pocity „the minute after“?

Jen co jsem vyšla a zabouchla dveře, tak se musím přiznat, že se mi spustily slzy. Byla v tom euforie, hlavně jsem si vůbec neuvědomila, že to mám za sebou. Opět jsem si vytáhla nejhorší otázku v mém životě, a to historickou otázku z Veřejné správy, tak jako u všech předchozích zkoušek, včetně bakalářek,

vždy historie. Nemohla jsem tudíž prokázat svoje vědomosti ze správného práva, v němž jsem šest let pracovala, opět jsem si vytáhla, já říkám historickou „hovadinu“. Vážila jsem si toho, že jsem dostala za dvě.

▪ Překvapilo Tě něco u státnic?

Překvapila mě například možnost powerpointové prezentace, bylo to profesionální, myslím, že škola celkově vystupovala tak, jakou má úroveň.

▪ Jak jsi oslavila úspěšné složení státnic?

Zařídila jsem pro užší okruh spolužáků, cca dvanáct lidí, lístky na loď od rádia Impuls; jeli jsme na loď, a pak jsme slavili v dalších klubech v Praze až do rána. Myslím si, že jsme to hezky zakončili.

▪ Brala jsi před státnicemi něco speciálního na povzbuzení nebo naopak na uklidnění?

Na uklidnění určitě ne, na povzbuzení ano. Musím přiznat, že jsem to dokonce navrhovala i kolegům. Musím říct, že se mi to hodně osvědčilo. Doporučuji zkusit, hlavně v období zátěže. Brala jsem to zhruba měsíc a do posledního dne mě to drželo, ale taky bylo znát, když jsem přestala.

▪ Můžeš být konkrétnější? Nerad bych, aby k Tobě vtrhla protidrogová brigáda.

Přípravek Memo od nejmenované společnosti – guarana, žen-šen, kofein, lecithin... Na povzbuzení paměti, proti únavě.

▪ Co považuješ za důležité po absolvování školy?

Doufám, že se mi zúročí titul a vrátí se mi peníze, které jsem musela já osobně těžce vydělat, těžce našetřit, abych zaplatila školu. Kromě toho stále se sebevzdělávat, především jazyky, protože nej-

větší kámen úrazu je jazyk. Ve většině firem jsou vstupní pohovory v angličtině, piší se jazykové testy atd.

▪ Můžeš porovnat představy, s nimiž jsi na školu nastupovala, se současnou realitou?

Určitě jsem byla o hodně víc naivní. Bohužel jsem zjistila, že ačkoliv se říká, že je vhodnější a lepší pro společnost investovat do vzdělání, tak tady stejně mnohem víc platí investice do společenské pozice. Před nástupem na školu jsem byla naivnější v tom, že jako inženýrka seženu okamžitě místo, ale to není pravda. Člověk se musí hodně snažit a hodně hledat známé, aby našel dobré uplatnění.

▪ Mrzí tě, že škola už skončila nebo cítíš spíš úlevu?

Určitě se mi stýská po lidech. Mrzí mě, že se některé kontakty víceméně přerušily. Očekávala jsem, že budou pevnější. Měli jsme skvělou partu zhruba patnácti lidí, i podle vyjádření profesorů jednu z nejlepších na škole. Jinak jsem ve škole kromě vzdělání získala nejen některé nové přátele, ale i nové pracovní kontakty. Problém, celorepublikový a možná i celoevropský, je, že ženy nemají šanci se uplatnit na částečný pracovní úvazek. V rámci studia jsem poznala spolužáka ze třídy, který mi tu šanci nabídl, díky němu jsem získala možnost pracovat na částečný úvazek při mateřské dovolené, mohla jsem dostudovat, mohla jsem si doplatit školu, získala jsem nové kontakty, zkušenosti atd.

Za rozhovor děkuje **Patrik Doldžev**

Láska je děcko, nezná mravní řád, kdo ví? Snad z lásky svědomí nám vzniká?

VYSOKÁ ŠKOLA
FINANČNÍ
A SPRÁVNÍ

Studium pro 21. století

Bakalářské a magisterské studium

- Aplikovaná informatika
- Finance a finanční služby
- Marketingová komunikace
- Pojišťovnictví
- Řízení podniku a podnikové finance
- Veřejná správa

Dny otevřených dveří v Praze, Kladně a Mostě

- každý druhý čtvrtek v měsíci

Studijní programy City University of Seattle v anglickém jazyce

- BSBA - Bachelor of Science in Business Administration
- MBA - Master of Business Administration
- Double Degree - souběžné studium VŠFS a City University

Zahájení 2x ročně - duben, říjen

Proč se učit německy

Možná vám v průběhu studia cizího jazyka rovněž proběhla hlavou následující úvaha: Domluví se již docela dobře anglicky, ale rád(a) bych se pustil(a) do studia další cizí řeči. Jaký jazyk by asi tak pro mě mohl být užitečný? Mám zkusit třeba němčinu?

A odpověď zní ano, určitě – nejen proto, že výuka německého jazyka má v českých zemích dlouhou historii a nejdelsí hranici máme právě s německy mluvícími zeměmi, s nimiž jsme spjati historicky i ekonomicky. Angličtina je sice celosvětovým dorozumívacím jazykem (lingua franca) číslo jedna a může nám pomoci při základním dorozumění, ale vzájemného pochopení jiných kultur lze dosáhnout jen při přímém kontaktu s lidmi z jiných zemí, pokud mluvíme velmi dobře jejich jazykem.

V dokumentech Komise Evropských společenství se často zdůrazňuje evropská jazyková rozmanitost. Každý občan Evropy by měl být schopen komunikovat alespoň ve dvou jazycích kromě své mateřštiny. Chceme nakonec budovat mnohojazyčnou Evropu.

Jistě najdeme i další dobré důvody, proč se učit německému jazyku:

1. Jako dvanáctý celosvětově nejrozšířenější jazyk je němčina důležitým dorozumívacím prostředkem v mezinárodní komunikaci. Kdo mluví německy, může komunikovat s více než 100 miliony lidí. Pro většinu obyvatel Německa, Rakouska, Lichtenštejnska a Švýcarska je němčina mateřským jazykem. Němčina je také úředním jazykem v Lu-

cembursku (vedle francouzštiny a lucemburštiny), v Belgii (vedle francouzštiny a nizozemštiny), jakož i jedním ze tří oficiálních jednacích jazyků Evropské unie. Německy se domluvíte v Severní Itálii (v provinciích Trento a Bolzano) i ve východní Francii (Alsasko - Lotrinsko).

2. Stoupá počet lidí, kteří se učí němčině, podle údajů Goethe - Institutu se učí němčině jako cizímu jazyku 21 milionů lidí. V rámci EU je němčina s 37 % druhým nejčastěji vyučovaným jazykem na středních školách.
3. Znalost německého jazyka zvyšuje Vaše šance na trhu práce. Německé a rakouské firmy mají nejvíce aktivit ve střední Evropě a často vyžadují v pracovním styku znalost němčiny. Odhaduje se, že v Česku působí cca 1000 německých společností. Podíl německých a rakouských investic na celkové sumě přímých zahraničních investic v České republice je tradičně velmi významný (26 %, resp. 11 % do roku 2006). Vysoké zahraniční investice a velký počet společných podniků mezi německými a českými subjekty zvyšují význam němčiny jako obchodního jazyka.
4. I většina českých exportních firem obchoduje s německy mluvícími zeměmi. Celá jedna třetina zahraničního obchodu se odvíjí právě s naším západním sousedem. Pokud jde o prodej výrobků nebo služeb, očekává téměř každý německý zákazník, že mu produkt nabídnete v jeho mateřském jazyce. Jak praví jedno dánské úsloví: „Němci prodávají v angličtině, ale kupují v němčině“.
5. Německo a Rakousko patří k zemím s nejvyšší úrovní vzdělávacího systému a jsou zapojeny do mnoha programů, na základě kterých poskytují stipendia. Na jedné z německých vysokých škol se v období let 1998 až 2004 například rozhodlo studovat celkem 25,2 % všech českých studentů programu Erasmus. Německo je tak jako cílová země na prvním místě před Francií s 13,3 % a Velkou Británií s 11,2 %.

Zajímavých faktů podporujících volbu němčiny jako druhého cizího jazyka by se dalo uvést jistě více. Ostatně, věděli jste například, že má němčina status národního jazyka v Namibii, figuruje na druhém místě mezi jazyky užívanými internetovým vyhledávačem Google a po angličtině a čínštině je třetím nejčastějším jazykem, v němž se tisknou knihy?

Mgr. Tomislav Potocký
Mgr. Jarmila Šimková
katedra jazyků

I sama krása zdá se krásnější, jestliže se s ní ušlechtilost spájí.

Mount Meru

Chůze mezi buvoly a žirafami

Spící vulkán Mount Meru se zvedá do výšky 4565 m nedaleko Kilimandžára. Výstup na kráter ve tvaru podkovy trvá tři dny, odměnou za námahu je nádherný pohled na východ slunce nad Kilimanžárem.

V poledním žáru čekáme před branami národního parku Arusha na vyřízení posledních formalit. Se zájmem pozorujeme nosiče, kteří obratně připravují proviant a kuchyňské vybavení, po chvíli se seznamujeme s naším průvodcem Stevenem a strážcem parku Manuelem. Ozbrojený ranger má za úkol chránit nás před buvoly a slony, jejichž teritoriem budeme v následujících dnech procházet.

Máme před sebou prvních tisíc metrů převýšení na zhruba deseti kilometrech.

Hned v úvodu naší cesty vidíme stádo pasoucích se buvolů a žiraf, vzápětí zjišťujeme, že v korunách stromů tropického lesa žije černobilá opice gueréza pláštíková. Překvapuje nás výrazný chládek, který prales poskytuje. Jdeme „pole, pole“, což ve svahilštině znamená pomalu.

Kaldera Ngorongoro

Černý nosorožec v národním parku Ngorongoro

Za necelé čtyři hodiny přicházíme do tábora Miriakamba Hut, ležícím na malé mýtině ve výšce 2500 m. Pohled na vzdálené Kilimandžáro, jehož vrchol se ztrácí v mracích, je nádherný...

Po příjemné noci v dřevěné chatě a vydatné snídani, kterou připravil kuchař Alfréd, začínáme pralesem stoupat do prudkého kopce. Neustále se otáčíme a kocháme se pohledy na Kili zářící v ranním slunci. Ranger nás upozorňuje na sloní trus a obrovské stopy. Cesta je stále více prašná, slunce pálí nad hlavou, po pěti hodinách pochodu, zpestřeného jídlem v trávě, se dostáváme do druhého tábora Saddle Hut v 3500 m. Před večerí podnikáme malý aklimatizační výstup na Little Meru, z jehož vrcholku dobře vidíme cestu, po které zítra vystoupíme na Mount Meru.

Noci jsou v Africe krásné. Obloha je plná neznámých hvězd... Vycházíme hodinu po půlnoci téměř za měsíčního úplňku, vrháme dlouhé stíny a svítíme si čelovkami. V nočním chladu jdeme jako bludičky vřesovištěm, pak kamenitou stezkou prudce vzhůru, kameny postupně nahrazuje suť, šlapeme celou noc a za svítání vyběháme na hranu kráteru. Nechceme zmeškat východ slunce nad Kilimanžárem a úplně zapomínáme na „pole, pole“. Krása! Modročervená obloha a zlatý kotouč za siluetou Kili... Cítíme se dobře, takže zvolna pokračujeme v chůzi po hraně kráteru. Během krátké chvíle je světlo a okamžitě se otepluje. V osm hodin ráno jsme v cíli, stojíme ve výšce 4565 m nad mořem a pod vlajkou Tanzanie se šťastně fotografujeme na vrcholu páté nejvyšší hory Afriky.

Východ slunce za Kili

Cesta dolů je ze počátku příjemná, vidíme zajímavý kráter Ash Cone v kráteru Meru, v dálce kouřící činnou sopku, krajina pod námi je zčásti zelená a zčásti žlutá. Úžasný je stín, který hora vrhá. Postupně začíná být vedro, zdá se, že jdeme nekonečnou pouští, šlapeme v sopečném prachu a připadáme si jako na měsíci.

Vím: žářem lásky může voda vřít, voda však neuhasí vřelý cit.

Ranní pohled na Kili z Mount Meru

Vyhaslá sopka Ash Cone v kráteru Mount Meru

Konečně jsme po mnoha hodinách v táboře, rychle si balíme věci a pokračujeme v sestupu do Miriakamba Hut. Tam nás čeká večere, zasloužený odpočinek a nocleh.

Úplně bez jakýchkoliv problémů scházíme poslední úsek

cesty. Potkáváme dva slony, stádo buvolů, žirafí rodinu, pár prasat bradavičnatých a několik antilop.

U brány parku se loučíme s rangerem a nosiči, dáváme jim zasloužené sprostné a vracíme se do Arushi.

Mount Kilimanjaro

Výstup na nejvyšší horu Afriky

Kilimandžáro tvoří masiv tří vyhaslých sopek, Kibo, Mawenzi a Shira. Nachází se na třetím stupni jižní šířky ve východoafrickém státě Tanzanie. Kibo leží uprostřed masivu a jeho součástí tvoří Uhuru Peak (5895 m), nejvyšší bod celého Kili.

Kili je považováno za nejvyšší samostatně stojící horu na světě a za nejvyšší horu, na kterou lze dojít bez maček a cepínů.

Tající ledovce na vrcholu Kili se od roku 1912 zmenšily o 82 procent. Pokud nebude realizován některý z projektů na jejich záchranu, během dvaceti let zmizí.

Dlouho očekávaný den D nastal. Ráno přijždeme k Machame Gate, která je výchozí stanicí pro náš výstup na Kilimandžáro. Terénní auto je plné lidí, vezeme i průvodce, kuchaře, nosiče obtížené proviantem, vládne určité vzrušení, mísí se čeština s angličtinou a svahilštinou.

Do prvního tábora Machame Camp, který leží ve třech tisících metrech nadmořské výšky, vycházíme kolem poledne. Chodník vede tropickým pralesem, kráter Kili je před námi a kráter Meru vzadu v mracích.

Do stanového tábora dorazíme za šera po šesti hodinách „pole, pole“ pochodu. Večere ve společném stanu je jako z filmu Vzpomínky na Afriku. Sedíme na skládacích židlích a jíme z nádobí naservírovaném na černočervené kostkované masajské dece. Ledovec na vrcholu Kili se v měsíčním úplňku stříbrně leskne.

Ledovec na Kilimandžáru

Ráno nás budí chlad, na trávě je jinovatka, dostáváme zázvorový čaj a vodu na mytí přímo do stanu. Po snídani pokračujeme ve výstupu po skalnatém žeburu, krajina je otevřená, z tropického lesa jsme se dostali do oblasti vřesů. Míjíme zajímavé lávové útvary, mezi kterými kvetou bílé slaměnky, všude kolem nás se tyčí několik metrů vysoké lobélie a starčeky. Po zhruba šesti hodinách přicházíme do Shira Camp, který leží na náhorní plošině ve výšce 3800 m. Náhorní plošina je rozlehlá, jdeme se v rámci aklimatizace projít, Kili se zdá být na dosah ruky.

Nedbej však lichotivých chvalořečí – záliba v nich spíš proti tobě svědčí.

Na vrcholu Kilimandžára

Noc je dle očekávání chladná, ráno jiskřivé. Vycházíme po stezce mezi balvany lávového pole k lávovému monumentu Lava Tower ve výšce 4600 m. Jdeme husím pochodem spolu s dalšími turisty a předcházejí nás svižní nosiči. Od monumentu chodník prudce stoupá vzhůru sutí do Arrow Glacier Camp, my pokračujeme v cestě po vrstevnici a obcházíme masiv do tábora Barranco Camp ve výšce 3900 m. Cesta z Arrow Glacier Camp na vrchol je uzavřená z bezpečnostních důvodů. Traverzem sestupujeme z oblasti vysokohorské pouště opět do oblasti vřesů, kde se náhle mění počasí, zahaluje nás hustá mlha a padá drobný déšť. Všudypřítomný prach se mění v bláto. Po osmi hodinách přicházíme do stanového tábora mokří a prokřehlí. Ve stanech se převlékáme, zalézáme do spacích pytlů a ve vlhkém chladu se snažíme usnout.

Po ránu je stan pokrytý ledovou krustou, rychle se zahříváme prudkým stoupaním mezi balvany, celý den pokračujeme v obchvatu masivu a šlapeme v dešti a mlze nahoru a dolů. Těsně před západem slunce se dostáváme do posledního tábora před „útokem“ na vrchol. Nad námi se tyčí zbývajících téměř tisíc pět set výškových metrů Kilimandžára. Po večeri chvíli řešíme, co si obléknout na závěrečný výstup a kolik litrů pití si vzít do batohu.

Přesně o půlnoci opouštíme Barafu Hut a okamžitě začínáme prudce stoupat mezi balvany do sedla Stella Point. Předcházíme a jsme předcházeni dalšími skupinkami, „pole, pole“ zní místo pozdravu, dostatek tekutin a pomalé pohyby jsou jedinou prevencí před výškovou nemocí. Balvany střídá suť, noc je jasná a mrazivá, dole v údolí svítí město.

Svítání nás překvapí v sedle, mohutné ledovce ožívají a růžoví. Za slunečního svitu pokračujeme v chůzi po hraně kráteru a těžké nohy nás nesou k cíli. V sedm hodin místního času stojíme na nejvyšším bodě Kilimandžára Uhuru Peak ve výšce 5895 m a jsme šťastní. Fotografujeme se s českou vlajkou a připijeme si kapkou slivovice.

Sestup do Barafu Hut je rychlý, kloužeme sutí v oblacích prachu, rychle se otepluje, cesta je sice stejná, ale úplně jiná než v noci. Kolem poledne jsme opět v táboře, po obědě pokračujeme v sestupu do Mweka Camp, kde dorážíme večer mokří a zablácení.

Pátá a poslední noc ve stanu, ráno nám nosiči zpívají masajskou píseň o Kilimandžáru a společně opouštíme tábor. Pralesem sestupujeme do cílové stanice Mweka, kde se definitivně loučíme a vracíme se do Arushi.

Pavla Topolánková

Tančící Masajka

Škola v masajské vesnici v Tanzanii

Viktoriiny vodopády v Zambii

V království srdcí byl bys pravý král, kdyby stín pomluv k tobě nezavál.

Kladno Energy Businesses – generální partner VŠFS v Kladně

Představení uskupení

Kladno Energy Businesses (KEB) je skupina společností (ECK Generating, Energetické centrum Kladno, Energetika Kladno a Kladno GT) stoprocentně vlastněných švýcarskou energetickou společností ATEL a představuje jednu z největších švýcarských investic v České republice. Skupina v kladenské průmyslové zóně provozuje moderní kogenerační zdroj na výrobu elektřiny a tepla, který splňuje nejen ekologické normy ČR, ale také EU a Světové banky. Jeho výkon dosahuje 386 MWe a KEB je se zhruba tříprocentním podílem na trhu jedním z největších nezávislých výrobců tepelné a elektrické energie v ČR.

Skupina vyrábí a dodává svým zákazníkům elektřinu, teplo, vodu, stlačený vzduch a páru a také poskytuje telekomunikační služby.

Péče o bezpečnost a zdraví zaměstnanců a jejich rozvoj

S téměř 280 zaměstnanci se KEB řadí k největším zaměstnavatelům v kladenském regionu. Skupina aktivně pečuje o zdraví, bezpečnost a kvalitní pracovní podmínky svých zaměstnanců. Energetika Kladno, člen KEB, je držitelem prestižního mezinárodní ocenění Gold Award Occupational Safety, které uděluje Královská společnost pro prevenci úrazů (The Royal Society for the Prevention of Accidents – RoSPA). Dalším oceněním, které Energetika Kladno získala za svůj systém péče o zdraví svých pracovníků je cena „Podnik podporující zdraví“, jejímž vyhlášovatelem je Ministerstvo zdravotnictví ČR a organizátorem Státní zdravotní ústav. „Podporu zdraví a bezpečnosti práce na pracovišti považujeme za jednu z nejdůležitějších aktivit podniku směrem k zaměstnancům. Má pozitivní vliv na jejich pohodu, spokojenost a pracovní výkon“, řekl Stanislav Klanduch, člen Výkonného výboru KEB.

Řada aktivit KEB se také týká oblasti vzdělávání a rozvoje zaměstnanců. Pro své pracovníky KEB organizuje jazyková školení a vzdělávací kurzy ve spolupráci s Evropským sociálním fondem.

Společenská odpovědnost KEB

Pro KEB je odpovědnost vůči svému okolí velmi důležitá, a proto se snaží pomáhat v oblastech, kde to považuje za smysluplné a kde je to v jeho možnostech. Za tímto účelem provozuje rozsáhlý sponzorský program, který je založen na dlouhodobé spolupráci s více jak dvaceti subjekty, které provozují svoji činnost v kladenském regionu. V rámci tohoto programu jsou podporovány projekty v pěti základních oblastech – charita a péče o zdraví, kultura, ekologie, sport a vzdělávání. Od založení Sponzorského programu v r. 2000 podpořilo uskupení projekty více jak 25 mil. Kč. Za dlouhodobou podporu charity získalo v letošním roce KEB „Cenu Slunce“, které uděluje Nadační fond Slunce pro všechny.

Podpora VŠFS v Kladně

Jedním z nejvýznamnějších projektů v oblasti vzdělávání je spolupráce a podpora kladenské pobočky VŠFS. Partnerství KEB a VŠFS bylo zahájeno ve školním roce 2005/2006 a letos tedy oslaví 3. výročí. V tomto školním roce se bude jednat nejen o finanční podporu, ale i aktivní spolupráci, zahrnující odborné přednášky, exkurze studentů v provozu KEB a spolupráce v oblasti vyhledávání nových zaměstnanců.

„Jsem velice rád, že se nám podařilo navázat úspěšnou spolupráci s kvalitní Vysokou školou v našem regionu. Toto partnerství nám poskytuje nejen pozitivní prezentaci našeho uskupení, ale i možnost informovat o našich aktivitách potenciální zaměstnance.“, řekl Milan Prajzler, člen Výkonného výboru KEB.

PARTNEŘI

VYSOKÉ ŠKOLY FINANČNÍ A SPRÁVNÍ

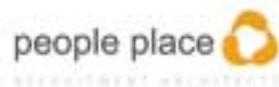
Generální partner

Hlavní partneři

Partneři

**Naše
energie,
Váš úsměv**

 Czech Coal
zákazníky vyhledávaný partner

www.czechcoal.cz